

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Nicaena Synodus hanc fidem exposuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Acacius Melitenæ episcopus dixit : Quandoquidem piissimus & religiosissimus presbyter Petrus, qui sermonis exordium fecit, quædam a piissimo sanctissimoque episcopo Cyrillo ad religiosissimum Nestorium tamquã prauam doctrinam profeminantem perscripta esse indicauit, consentaneum est vt illa quoque legantur.

Et lecta est epistola, & posita in præcedentibus. Principium epistolæ sic habet.

Exemplum epistolæ a Cyrillo ad Nestorium scriptæ. Intellego quosdam meæ apud tuam pietatẽ existimationi detrahere, multaque temere effutire, &c.

Habetur
supra part.
1. cap. 8.

Et postquam lecta est epistola, Cyrillus episcopus Alexandria dixit : Audiuit sancta & magna hæc Synodus, quæ ad religiosissimum Nestorium scripsi, rectam fidem defendens. Existimo autem nullam me in partem ab orthodoxæ fidei doctrina deflexisse, hoc est a symbolo per sanctam & magnam illam Synodum Nicææ olim congregatam tradito declinasse. Quare sanctitatem vestram rogatam cupio, vt coram exponat, rectene & inculpate, sanctoque illi Concilio conuenienter hæc scripserim, an secus.

Iuuenalis Hierosolymorum episcopus dixit : Sacro fidei symbolo Nicææ quondam edito, iam recitato, & sanctissimi archiepiscopi Cyrilli epistola, per omnia sibi vtraque consentanea, ac inter se consentientia comperio. quocirca piis hisce dogmatibus assentior & subscribo.

σκόπου Κυρίλλου, * καὶ τὰ ᾠρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἐκτεθέντα, σύμφωνα βίβρωται, καὶ τούτοις τοῖς ὁμοῦσι δόγμασι συνήδημαι καὶ σωμαίνω.

Ἀνάμω Ἐπίσκοπος Μελιτιῶν εἶπεν· Ἐπειδὴ ὁ ἀλαβέσατος καὶ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος Πέτρος, ὁ πρῶτος ἀρχὴ τῆς διηγήσεως ποιησάμενος, ἔφησεν ἐπεσάλδειν ἵνα παραχρῆσται θεοφιλέστατου καὶ ὁσίου τοῦ Ἐπισκόπου Κυρίλλου πρὸς ἀλαβέσατον Νεστόριον, ὡς ἐκ ὁρθῆς διδασκαλίας χρωμένον, ἀκόλουθον καὶ ταῦτα ἀναγνωθῆναι.

Καὶ ἀνεγνώσθη, ἔκαστος ἐν τοῖς παραβοδοῖσι, καθὼς ἀπέχθη ἡ ἀρχὴ τῆς Ἐπιστολῆς.

Ἀντίγραφα Ἐπιστολῆς γραφείσιν παρὰ Κυρίλλου πρὸς Νεστόριον. Κατὰ φλυαροδοσίμην, ὡς μανθάνω, ἱενὲς τῆς ἐμῆς ἰσοπλήθειας Ἐπιτῆσις θεοσεβείας, ἔτι λοιπὰ.

Καὶ μὲν τὸ ἀναγνωθῆναι τὴν Ἐπιστολὴν, Κύριλλος Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἡκουσεν ἡ ἀγία καὶ μεγάλη αὐτῆς συνόδος ὡς ἀπίστα τῷ ἀλαβέσατο Νεστόριον, σωμαροβίαν τῆ ὁρθῆς πίστεως. διακυμαίνω δὲ, ὅτι κατ' οὐδένα ἕξπον ἐκτεθῆναι ἀλίσκομαι τῷ ὁρθῶν τῆς πίστεως λόγον, ἢ ἡρωὺν ἀραβέθικως τὸ ἐκτεθέν ᾠρὰ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου, τῆς κατὰ καιροῖς ἐν τῇ Νικαίῳ συνάλεξις σύμβολον. καὶ παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα εἰπεῖν, πότερον ποτε ὁρθῶς, καὶ ἀνεπλήθως, καὶ συμφώνως τῇ ἀγίᾳ ἐκείνῃ συνόδῳ τὰ ᾠρὰ γέγραφα, ἢ μή.

Ἰουβενάλιος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἀναγνωθείσης τῆς ἐκτεθείσης ἁγίας πίστεως τῆς ἐν Νικαίᾳ, ἔτι τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου

* ἡμῶν
συν. 1. 8.
ἐπιτολῆ

ANNO CHRISTI 451.

Φίρμος Ἐπίσκοπος Καισαρείας
καπαδοκίας εἶπε· Τὰ ἐν σωτόμῳ
καὶ ἐν κεφαλῇ εἰρημῶν παρὰ τῆς
ἀγίας συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ ἐξηγη-
σαμένης ἢ τῆς θεοσεβείας λεπιῶς καὶ ἁγῶν
πόδας, σαφέστερον ἡμῖν καὶ ἐναργετέ-
ραν πλὴν κατέλιψεν τῆς ἐκτεθείσης πί-
στεως ἐπιποίησά τοι ὡς μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς
λεγομένοις ἀμφίβολον πάντων ἁλ-
λήλοις συμφωνούτων, καὶ τῆς πί-
στεως βεβαίου μῆνης. πύτων οὐκ ἀ-
κριβῶς ἐχόντων, καὶ ἀπαρατρέπιδως,
καὶ οὐδένα νεωτερισμὸν ἑπιφερομέ-
νων, ἀλλὰ σωπείδω, πλὴν αὐτῶν
δεδόξαν παρὰ τῆς ἀγίας Ἐπισκόπων
τῆς ἡμετέρας δεξιάς.

Μέμνων ἐπίσκοπος Ἐφεσίων πό-
λεως εἶπε· Τῆς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης παρὰ
τῆς ἀγίας πατέρας τῆς τετρακοσίων δε-
κα καὶ οὐκτώ, τῆς ἐν Νικαίᾳ συνεληθόν-
των, σύμφωνα καὶ ἢ ἐπιστολῆς ἢ ἀνα-
γνωσθεῖσά τῃ ἀγιώτατου καὶ θεοσεβε-
στάτου πατρὸς Κυρίλλου τῆς ἐπισκό-
που Σελεύχειας, οἷς καὶ σὺν τῆς ἐπι-
σταντοῦ μὴδὲν ἐλλοπίως διε-
σκοντες, μηδὲ διαφωνοῦ.

Θεόδοτος Ἐπίσκοπος Αἰκύρας εἶ-
πε· Θαυμαστὸν οὐσαν καὶ βίσεβεστά-
την ἐὼς ὅρθην πλὴν ἐκδοσιν τῆς ἀγίας πί-
στεως, γενημῶν ἐπὶ τῆς ἀγίας πα-
τέρας τῆς τετρακοσίων δεκά καὶ οὐκτώ
ἐν Νικαίᾳ συναλεχθέντων, ἐδέξασα σα-
φέστερον καὶ φανερότερον ἢ ἐπιστολῆς
θεοφιλεστάτου καὶ θεοσεβεστάτου πατρὸς
ἡμετέρου καὶ ἐπισκόπου Κυρίλλου, κατ'
ἐδὲν διαφωνοῦσα παρὰ τῶν ἐκδοσιν
τῆς πίστεως ἐκείνης, τὰ σωτομώτερον
εἰρημῶν πλατύτερον ἐκτεμένη. ὅθεν πλὴν συμφωνίᾳ ἐπιγόντες τῆς τε ἐπι-
στολῆς, καὶ τῆς γνώσεως, καὶ τῆς πίστεως τῆς τετρακοσίων δεκά καὶ οὐκτώ
ἀγίας πατέρας, σὺν τῆς ἐπι-
σταντοῦ, ὡς ἐκείνοις, οὕτω
Concil. Tom. 5.

Firmus Cæsareæ Cappadociæ
episcopus dixit: Quæ compendio
quodam summatimque per san-
ctam Synodum Nicænam expo-
sita fuerant, ea dum pietas tua
subtilius commodiusque expla-
nat, fidei intelligentiam luculen-
tiorum expressioreque nobis
reddidit: ut nihil sit in dictis am-
biguum, nihil dissentaneum, &
fides confirmetur. Cum ergo ea
integritate & constantia decur-
rant singula, ut nullam penitus
nouitatem afferant; ego quoque,
qui eandem fidei sententiam a
sanctis episcopis & patribus meis
suscepi, iis consentio.

Memnon metropoleos Ephe-
siorum episcopus dixit: Sanctif-
simi piissimique patris & episco-
pi Cyrilli epistola modo lecta, fi-
dei in Nicæa ciuitate a trecentis
decem & octo patribus exposita
prorsus consonat. Cui proinde &
nos quoque, quod nihil mutilum,
nihilq; discrepans contineat, sub-
scribimus & assentimur.

Theodotus Ancyrae episcopus
dixit: Sanctæ fidei expositionem
a trecentis decem & octo sanctis
patribus, qui Nicææ cõuenerunt,
editam, admirabilem, rectamque
& apprimè piam, religiosissimi
piissimique patris nostri & epi-
scopi Cyrilli epistola clarius & a-
pertius ostendit: quæ in nullo ab
ea fidei expositione dissentit, &
ea tractat fusius, quæ illa disserue-
rat angustius. Quare cognita e-
pistolæ, & trecentorum decem &
octo sanctorum patrum mentis &
fidei cõcordia, ut illis annuimus,
& per omnia adstipulamur, ita

etiam patri nostro Cyrillo, qui illorum dicta planius per hanc epistolam exposuit. Et hæc credimus, quæ illi exposuerunt, & memorati sanctissimi episcopi Cyrilli epistola diferte explanavit.

Flavianus Philippenfium episcopus dixit: Lecta fide a trecentis decem & octo patribus in Nicæa ciuitate, in qua congregati erant, quondam exposita, recitataque Cyrilli sanctissimi patris ac episcopi epistola de fide ad religiosissimum Nestorium perscripta, cõperimus illam fidei Nicænæ euidenter luculenterque consentire, multumque lucis ad percipiendam germanam eorum, quæ ibi dicta sunt, sententiam afferre. Quare & ipse quoque piissimi patris, sanctissimique comministri Cyrilli epistolæ per omnia assentior, vt quæ a rectæ fidei regula nusquam discedat, sed tam apostolicæ doctrinæ, quam orthodoxæ fidei a sanctis patribus in Nicæa ciuitate expositæ vbi que consonet.

His quoque sanctissimum patrem nostrum Rufum Thessalonicensium metropolitanum subscribere affirmo. Nam cum propter ægritudinem huc venire non posset, mihi ad sanctam & magnâ hanc Synodum proficiscenti hæc mandata dedit. Quin omnes quoque Illyrici episcopos in meam sententiam concedere, nihilque de iam lectis hæsitare, certo persuasum habeo.

Acacius ciuitatis Melitenæ episcopus dixit: Cum sanctissimi piissimique episcopi Cyrilli epistolam omni pietate refertam,

φιβάλλην πρὸς τὸ ἀναγνωθέντων. Γράσης ἀσεβείας ἐ συμφωνίας τῆς

καὶ τῶ πατρὸς ἡμῶν, τῶ δὲ Ἐπιστολῆς τὰ ἐκείνων γνωρίσαντι. καὶ ταῦτα πρὸς ἀπομνημόνεον, ἀπὸ καὶ αὐτοὶ ἔξεδέοντο, καὶ ἡ Ἐπιστολὴ τῆς μνημονωθέντος ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Κυελλοῦ σαφῶς δηγήσατο.

Φλαυιανὸς Ἐπίσκοπος Φιλίππων εἶπεν· Αναγνωθεῖσιν ἡμῖν τῆς πίστεως τῆς ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθείσης πατρὸς τῶ ἀπομνημόνεον ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἀγίων πατέρων τῶν τετρακοσίων δεκά καὶ ὀκτώ, ἡ ἀναγνωθεῖσιν τε καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου πατρὸς καὶ Ἐπισκόπου Κυελλοῦ, τῆς γραφείσης πρὸς τὸν ἀλαβείσσαν Νεστόριον πρὸς τὴν πίστιν, ἀπομνημόνεον σωφροδουσαν αὐτῶ σαφῶς καὶ διαρρήδην τῇ ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθείσῃ πίστι, καὶ πολὺ φάος παραχρᾶν εἰς κατάληψιν τῆς εὐνοίας τῶν εἰρημόνων. ὅθεν σύμφωνοι ἐ αὐτὸς τῇ Ἐπιστολῇ τῇ γραφείσῃ πρὸς τὸν ὁσιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς καὶ συλλειτουργοῦ Κυελλοῦ, κατ' οὐδένα ἕπον ἀπαδύσει τῆς ὀρθῆς πίστεως, ἀλλὰ συμφώνω οὐσῃ τῶ ἁποστολικῶ κηρύγματι, ἐ τῇ ἐκτεθείσῃ ἐν Νικαίᾳ πρὸς τῶν ἀγίων πατέρων ὀρθοδόξω πίστι.

Συναγεῖν δὲ ἑστέροις διαβεβαομα καὶ τῶ ἀγιωτάτου ἡμῶν πατρὸς Ροδῶ τῆς Θεσσαλονικέων μητροπόλεως. ταῦτας γὰρ μοι πρὸς ἀπομνημόνεον εἰς ταῦτα πλὴν μεγάλῃ καὶ ἀγίᾳ συνόδῳ δέδωκε τὰς ἐπιτολάς, δι' ἀρρώστειαν αὐτὸς πρὸς ἀπομνημόνεον πλὴν ἐνθάδε ἀφίξιν. καὶ ταῦτας δὲ πείδομαι εἶναι τῆς Ἰλλυρικῆς τὰ αὐτῶ μοι φρονεῖν, καὶ μηδὲν ἀμ-

Ανάκιος Ἐπίσκοπος Μελιτινῆς ἔπρῃ πρὸς εἶναι πατέρας εἶναι τετρακοσίου

ANNO CHALCEDI 451

ANNO
CHRISTI
453.

δέκα κ' ὀκτώ ᾧ ἐν Νικαίᾳ πεπλη-
ρομήντων τῶν ἁγίων πατέρων
κ' θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου
ὁ ὄρων, ἀποδέχονται ταύτην τὴν ἐν-
νοίαν· ἡ αὐτὰ φρονεῖν ὁμολογῶν
αἰώνων κ' ἕξ δευτέρου τῆς ἐκκλησίας, καὶ
ἡ αὐτὰ ἔχον φρονήματα κ' ἀπὸ τῶν
πλημμάτων τῶν ἁγίων πατέρων, κ' ἀπὸ
τῶν ἁγίων γραφῶν, κ' ἀπὸ τῶν ᾠρα-
δῶν τῆς πίστεως ἁγίας.

Ἰκόνιος ἐπίσκοπος πόλεως Γορτύνης,
τῆς Κρήτης μητροπόλεως, εἶπε· Τῆς πί-
στεως κ' τῆς ἐκδέσεως τῶν ἁγίων πα-
τέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων
ἀγαθωδεύσης, κ' τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἁγι-
ωτάτου πατρὸς κ' ἐπισκόπου Κυρίλλου,
ἐπιγνοῦσιν συμφωνοῦσαν ἐκείνοις
ταύτην τὴν ἐκδέσιν, συνίδημα κ' συν-
αινώ, ἀσώτως ἐκείνοις δόξασαν, εἰς
ὄνομα πατρὸς κ' υἱοῦ κ' ἁγίου πνεύμα-
τος. ᾧ δὲ μὴ οὕτω φρονουῦντας ἐκ-
βαλεῖν οἶδα τὴν ἁγίαν συνόδον.

Ἑλληνικὸς ἐπίσκοπος μητροπό-
λεως Ρόδου εἶπε· Τῆς ἐκδέσεως τῆς ὀρθο-
δόξου πίστεως τῆς ἐν Νικαίᾳ ἀκολου-
θῶν, ἡ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἁγιωτάτου καὶ
θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου
συμφωνῶσιν, κ' ταύτην φυλάττω
τῆς πίστεως τῆς ἀληθινῆς κ' ὀρθοδόξου. καὶ
τοῖς ἐναντία ταύτης φρονουῦσι κ' ὁ θεὸς
αὐτοῖς ἀντιτάσσεται. κ' ἀνάθεμα ἔστω
ὁ μὴ πισθῶν θεοτόκον τῆς πλὴν ἁγίας
ᾠραδῆν Μαρίαν.

Παλλάδιος ἐπίσκοπος Ἀμασείας
εἶπεν· Ἡ ἀγαθωδεύσα ἐπιστολὴ τῆς
ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡ-
μῶν Κυρίλλου, συμβαίνουσα διὰ πάν-
των τυγχάνει τῆς ἐκπεδείσεως πᾶσι τῶν
ἁγίων πατέρων τῶν συνελθόντων ἐν
τῇ Νικαίᾳ. ὁρθῶς τοίνυν αὐτὴν ἔχουσιν, ἡ ὅπως ἔφω, τῆς ἐκπεδείσεως τῶν

nullamque in partem a trecento-
rum decem & octo sanctorum
Nicænorum patrum expositione
discrepātem videam, sententiam
illius obuiis vlnis complector: ec-
clesiamque iam inde ab initio ead-
em sapiuisse, eademque sensisse,
cum ex sanctorum patrum monu-
mentis, tum ex diuinis quoque
scripturis, tum ab ipsis denique
fidei traditionibus edoctus, cer-
tissime scio.

Iconius metropolis Gortynæ
Cretæ episcopus dixit: Fidei san-
ctissimorum Nicænorum patrum
expositione recitata, lecta rursum
& recitata epistola Cyrilli, patris
ac episcopi sanctissimi, cognito-
que huius sententiam cum illius
expositione apte congruere, as-
sentior & subscribo, eandemque
sententiam sequor in nomine Pa-
tris & Filii & Spiritus sancti. Qui
autem secus sapiunt, eos a sancta
Synodo reiici non dubito.

Hellanicus Rhodiorum me-
tropolis episcopus dixit: Ortho-
doxæ fidei expositionem in Ni-
cæa ciuitate editam, sanctissimi-
que & piissimi episcopi Cyrilli e-
pistolam ab ea haud quaquam dif-
ferentem complector, & hanc
veram rectamque fidem constan-
ter confiteor. Illis autem qui huic
contraria sapiunt, & ipse Deus se-
se opponit. Anathema sit illi qui
sanctam virginem Mariam deipa-
ram esse non credit.

Palladius Amasiæ episcopus
dixit: Sanctissimi Deoque dile-
ctissimi patris nostri Cyrilli epi-
stola iam nunc recitata, fidei a san-
ctis patribus Nicænis expositæ
prorsus consentit. Cum igitur re-
cte se habeat, sanctorumque Ni-

*τὸ μυσ-
τὸν ὅτι
ἐστὶν πᾶσι
τῶν ἁγίων

cænorum patrum expositioni per omnia, vt dixi, consentanea videatur, eam veneror, eidemque assentior; & quod tam ipse, quam sancti patres Nicæni decreuerunt, ego quoque sentio.

Cyrus episcopus ciuitatis Aphrodisiadis, prouinciæ Cariæ, dixit: Cum sanctissimi piissimique Cyrilli epistolam, quam ad religiosissimum Nestorium perscripsit, fidei a sanctissimis patribus in Nicæa ciuitate quondam congregatis expositæ consonam, eiusdemque virtutis conspiciam, & ego eadem cum patribus qui ante me sententias dixerunt, sentio.

Perigenes Corinthiorum episcopus dixit: Idem plane de fide a Cyrillo sanctissimo sacratissimoque episcopo nostro recte nunc exposita meum iudiciū est, quod de fidei symbolo a sanctissimis sacratissimisque patribus Nicææ quondam edito. Patrum proinde sanctiones ab initio traditas, & ad præsens vsque tempus integre apud nos conseruatas, citra vllam hæsitacionem custodire desidero.

Amphilochius Sidæ episcopus dixit: Archiepiscopi Cyrilli longe piissimi atque sanctissimi epistolam, traditionem apostolicam exacte exprimentem & retinentem, fideique a sanctis patribus Nicænis traditæ congruentem, magna cum veneratione suscipio, dogmatumq; pietatem meo etiam suffragio confirmo.

Prothymius Comanæ ciuitatis episcopus dixit: Cum fidei expositionem per sanctissimi episcopi ac patris nostri Cyrilli epistolam nobis propositam ac relectam, so-

πλεονάζουσαν πῶς ἐκδεῖται τῆς πίστεως τῆς ὑπερανεγνωσμένης ἡμῖν διὰ τῆς Ἐπιστολῆς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ Ἐπισκόπου Κυρίλλου,

ἁγίων πατέρων, ἀγαμὰ τε ἔσω-
πίδεμαι αὐτῆ καὶ ὁμοίως δοξάζω
αὐτὰ τε καὶ τοῖς ἁγίοις πατέρας, τοῖς
ὁπρ' ἐφίλω, ἐν τῇ Νικαίων πόλει
συνειλεγμένοις.

Κύρος Ἐπίσκοπος πόλεως Ἀφρο-
δισιάδος ἐπαρχίας Καρίας εἶπε·
Σύμφωνον καὶ ὁμοδύναμον τῇ ἐκπε-
δείσει πῶς ἄρα τῶν ἁγιοτάτων πατέ-
ρων τῶν συναχθέντων καὶ τῆς Νικαίων
πόλεως, καὶ γὰρ τῆς Ἐπιστολῆς τῶν ἁγιοτά-
του καὶ Θεοφιλέστατου Κυρίλλου, πῶς
γραφεῖσάν τῶν βίλαβεστάτων Νεστο-
ρίω διασαμάρως, τὰ αὐτὰ πῶς ἑσ-
λαβοῦσι πατέρας κατὰ πίδεμαι.

Περίγενος Ἐπίσκοπος Κορινθίου
εἶπε· Τὰ αὐτὰ Φρονεῖν ἔχω καὶ ἐπὶ τῆς
νῦν καλῶς ἐκπεδείσης πίστεως παρὰ
τῶν ἁγιοτάτου καὶ ὁσιοτάτου Ἐπισκό-
που ἡμῶν Κυρίλλου, κατὰ τῶν καὶ
ἄρα τῶν ἁγιοτάτων καὶ ὁσιοτάτων πα-
τέρων ἐκπεδείσα εἰς τὴν ἁγίαν συνόδον
τῆς καὶ Νίκαιαν. ἀναμφιβόλως οὐδὲν
φυλάττειν βίλομα καὶ παραδοθέν-
τας δεσμοὺς δεξέσθαι, καὶ ἄλλο νῦν
σωζομένους παρ' ἡμῖν.

Ἀμφιλόχιος Ἐπίσκοπος Σίδης
εἶπε· Τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἁπάντων Θεο-
φιλέστατου καὶ ὁσιοτάτου ἀρχιεπισκό-
που Κυρίλλου πῶς ἀποστολικῶς πα-
ράδοσιν ἀκριβῶς σωζούσης, καὶ τῆς ἐκ-
δεῖται τῆς πίστεως τῆς ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν τῇ Νικαίων συναχθέντων συμ-
βαρούσης, ἀγαμὰ τε τῆς ὁρθῆς πί-
στεως, καὶ σύμφωνη, καὶ συναμῶν τῶν
βίλαβε τῆς δογματῶν.

Προθύμιος Ἐπίσκοπος Κομανῆς
εἶπε· Κατ' οὐδὲν λειπομῶν ἢ

ANNO CHRISTI 451.

Ἐπεὶ τὴν πίστιν τὴν ἐκτεθειμένην ἑξ ἡμῶν πατέρων ἧστ' ἑξακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, ἢ μόναις αὐτῶν λέξεσιν, ὁμολογῶ ἐν αὐτῇ βεβαπίσθαι, καὶ πύξῃσθαι, καὶ τετάχθαι, καὶ ἱεροσωμῆς ἡξιώσθαι ἐν ταύτῃ βύχθαι, καὶ τὸ βίον ἡμῶν ὑπεξελθεῖν, καὶ ταύτῃ φυλάξαι ἐν τῇ αἰσασίᾳ τῶν δεσποτῶν Χριστῶν.

Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Προικονήσου εἶπε· Τὰ αὐτὰ καὶ ἐκτεθειμένα τῶν ἀλλοτρίων ἐπισκόπων Γροθυμίου, καὶ οὕτω πιστεύω.

Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Φρυγίας Πακλαϊανῆς εἶπε· Τὰ αὐτὰ καὶ ἐκτεθειμένα, καὶ οὕτω πιστεύω.

Οὐαλεριανὸς ἐπίσκοπος Ἰκονίου εἶπε· Ἐν διαφόροις ταῖς λέξεσιν ἕνα καὶ τὸ αὐτὸν κανόνα τῆς πίστεως διέδοκον, ἐπεὶ καὶ τῶν αὐτῶν ἀγίων πατέρων ἐκάτερος ὑπεγράψθη. τοῖς οὖν ὀρθοδόξοις καὶ ἀκριβοῦς εἰρημύτοις καὶ ἐκτεθειμένοις παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου τῆς κατὰ Νίκειαν, σύμφωνα καὶ σωστά τὴν ἐπιστολὴν ἔγραψαν τῆς ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐπισκόπου Κυρίλλου κατὰ νοήσαντες, τοῦτοις καὶ ἡμεῖς συναγομένη καὶ συναρμόστῃ, διόντες τὴν ἐπιστολὴν ὡσπερ ἡ μύρον τὴν ἐκείνων πίστιν εἰς βωδῖαν ἀνδριουμένην.

Θεόδουλος ἐπίσκοπος Ἐλουσῆς εἶπε· Συνήθως ἐπακολουθεῖ τῇ ὀρθῇ πίστι τῆς αὐτῆς τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου, καὶ τῇ ἑπιστολῇ τῆς ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου, καὶ τῇ ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθειμένη πίστι ἑξ ἡμῶν ἀγιωτάτων ἡμῶν πατέρων, ἧστ' ἑξακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ.

lis nudisque tantum vocibus a fide per trecentos decem & octo patres edita discrepare videam; (nec enim vlla omnino in re, illa plus habet, aut ab illa deficit) profiteor in eam fide baptizatum esse, & adoleuisse: ordinatum rursus, & sacerdotii dignitate ornatum esse: in ea mori, eamque in resurrectione Christo Domino conferuare percipio.

Ioannes Præconesi episcopus dixit: Quæ religiosissimus Prothymius episcopus deposuit, eadem & ego quoque depono, nec aliter credo.

Constantinus Phrygiæ Pacatianæ episcopus dixit: Eadem ego quoque depono, atque ita credo.

Valerianus Iconii episcopus dixit: In diuersis dictionibus vnum eundemque fidei canonem traditum comperimus, nam vtraque vno eodemque Spiritu dictata sunt. Cum itaque sanctissimi piissimique patris nostri Cyrilli epistolam iis quæ orthodoxe absoluteque a sacra Synodo Nicæna dicta editaque sunt, consonam consentientemque perspicimus, huic nos quoque subscribimus & assentimur: cum eam epistolam sanctorum patrum fidei non secus atque preciosi vnguenti suauem fragrantiam rursus diffundere deprehendamus.

Theodulus Elusæ episcopus dixit: Rectam sanctæ & magnæ huius Synodi fidem, sanctissimique & piissimi archiepiscopi Cyrilli epistolam, & fidei symbolum in ciuitate Nicæa quondam a trecentis decem & octo sanctissimis patribus nostris compositum, nihil noui faciens complector.

Fidus Ioppæ episcopus dixit: Trecentorum decem & octo sanctorum patrum Nicææ congregatorum fidem veneror. Veneror nihilo secius & admiror epistolam quoque Cyrilli episcopi sanctissimi & piissimi in fide modo recitatam, quod veluti Spiritu sancto dictante exarata cum Nicæna fide consentiat. Neque dubium vllum mihi est, quicumque hanc ipsam Spiritus sancti fidem non tenere perseverauerit, cum a sancta & catholica ecclesia alienum esse.

Paulianus Maiumæ primæ Palæstinæ episcopus dixit: Cum patrum fidem, quam a trecentis decem & octo episcopis olim Nicææ congregatis didicimus, ipsam eandem & a religiosissimo quoque episcopo Cyrillo descriptam esse agnouerimus; quæ ab illo dictata sunt, non secus ac certa Spiritus sancti oracula admirati & lectamur & exosculamur.

Daniel Coloniae Cappadociae episcopus dixit: Ipsa verba, ipsaque propemodum syllabas in sanctorum patrum Nicænorum expositione comprehensas, contentorumque dogmatum sententias, in Cyrilli sanctissimi sacratissimi-que patris nostri epistola veluti paternas quasdam imagines agnoscens, cum hanc ipsam doctrinam & docuerim ipse, traditamque acceperim, & in sancta ecclesia mihi tradita seminatam a sanctis patribus, radicatumque & creditam sane sciam; ingenue fateor, sacratissimi archiepiscopi Cyrilli epistolam sanctorum patrum ex-
 ελεείση μοι ταύτην ἐρριζωμένω, καὶ ἐμπεσθεμένω, καὶ ἐνεσπαρμένω ὡς τῶν ἁγίων πατέρων ἐγνωκώς, ὁμολογῶ σύμφωνον εἶναι τὴν ἐπιστολὴν τῆς ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου τῆς ἐκείσεως ἁγίων πατέρων οὐ μὴν

Φεῖδος Ἐπίσκοπος Ἰόππης εἶπε· Θαυμάζω τὴν πίσιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, τῶν ἐν Νικαίᾳ ἡθρομένων. Θαυμάζω δὲ οὐδὲν ἧττον καὶ τὴν νυνὶ ἀναγνωσκῶσαν ἐπιστολὴν τῆς καὶ πίσιν ἁγιοτάτου Ἁεροφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου, σύμφωνον τῆς ἐν Νικαίᾳ πίσεως, ὡσπερ εἶς ἁγίου πνεύματος γεγραμμένω. καὶ πισθίω μὴ ἐμμένοντα τῆς αὐτῆς πίσεως τῆς ἁγίου πνεύματος, ἐκβεβλήσθαι τῆς ἁγίας καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας.

Παυλιανὸς Ἐπίσκοπος Μαίουμᾶ Παλαιστίνης τῆς ἡερότης εἶπε· Τὴν τῶν πατέρων πίσιν, ἣν μεμαθηκαίμεν ὡς τῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ ἐν τῇ καὶ Νικαίᾳ, ταύτην ὡς τῆς θεοσεβείας τοῦ ἐπισκόπου Κυρίλλου γεραφεῖσαν ἐπιγινόντες, καὶ τῆς ἁγίου πνεύματος σύμφωνον ἅπαρ αὐτῶν δεσποδέντα ἐδωμάσαιμεν, καὶ κατέχομεν, καὶ ἀκολουθοῦμεν.

Δανιὴλ Ἐπίσκοπος Κολωνείας Καππαδοκίας εἶπεν· Αὐτὰ ἅπαντα, καὶ τὰς συλλαβὰς σχεδὸν εἰπεῖν, τὰς ἐμπεσθεμένω τῆς ἐκείσεως τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ κερὸν τὴν σὺν ὁδὸν ποιησαμένων, καὶ τῶν ἐγεγραμμένων δογμάτων ἅπαντα νοήματα ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς ἁγιοτάτου καὶ ὁσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου νοήσας, ὡσπερ ἴνας πατρῷους χαρακτῆρας διδάξας, αὐτὸς ὡς τῶν ἁγίων πατέρων διδασκαλίαν ταύτην, ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ τῆς ἐκείσεως

ANNO
CHRISTI
451.

ἐκείσεως
αὐτῶν
ἐκείσεως

ANNO CHRISTI 457.

οὐ μὲν ἄλλα καὶ τὸ ἡμέτερον φρόνημα, ἐμοδ τε καὶ τῆς ὑπὸ ἐμὲ ἁγίας ἐκκλησίας, τῆς τοιυχαίης, ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τετραδος, τῆς πατρὸς, καὶ τῆς υἱοῦ, καὶ τῆς ἁγίου πνεύματος.

Ανύσιος Ἐπίσκοπος Θεβῶν εἶπε· Κατὰ τὴν τῆς παροισία κοινῆ πάντων τῶν ἁγιωτάτων Ἐπισκόπων, καὶ τῆς διανοίας συνημμένης, ἀδρανόμομος τῆς ὀρθῆς ὑπαρχείας τῆς ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, συνηδέματι πᾶσι, ὁμοίᾳ καὶ συμφώνῳ οὐσῇ τῆς ἁγίων πατέρων τῶν καὶ Νίκαιαν συνειληγμένων ὁκείσῃ.

Καλλικράτης Ἐπίσκοπος Ναυπάκτου εἶπε· Συνηδέματι τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἐκπεδείξι παρα τῆς ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, συμφώνῳ οὐσῇ πῶς ἐκπεδείξι παρα τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων, τῶν συναχθέντων ἐν τῇ καὶ Νίκαιαν ἁγία συνόδῳ.

Δόμων Ἐπίσκοπος Οποῦτος εἶπεν· Εἴτε καὶ ποτε ἐδόξε παρα πῶς ἀγνοοῦσι πῶς ἀκριβῆ πῶς, ἐδόξεν οὐ καλῶς. ἀλλ' ἡμεῖς γνωρίζομεν τὰ πτωθέντα καὶ νῦν δικαίως παρὰ τῆς ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, ἔξισωθέντα τῇ καὶ Νίκαιαν ἁγία συνόδῳ τῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ θεοφόρων πατέρων ἢ πάντως μὲν τούτων φυλάττειν δικαίως γνωρίζομεν. Ἐπιστάτω εἰς τὸν πατέρα, καὶ υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα· καὶ ὁμοῦ μετὰ τῆς τῆς ζωῆς μου χρονοῦ ἐν τούτῳ εἶναι, καὶ ἐν τούτῳ διποθεῖν.

Νικίας Ἐπίσκοπος Μεγάρον εἶπεν· Ωσαύτως ἐν φρονουῦτες ἐληλύθαμεν, οὕτω καὶ ἐν λέγειν ἐδιδάχθη.

positioni per omnia conformem esse. Et hæc est sententia mea, & ecclesiæ quoque mihi subiectæ, in nomine sanctæ & consubstantialis trinitatis, Patris & Filii & Spiritus sancti.

Anysius Thebarum episcopus dixit: Vt communi omnium sanctorum episcoporum presentia coniungor, ita a communi quoque eorumdem sententia non discrepo. Quare cum Cyrilli sanctissimi sacratissimiq; episcopi doctrinam rectam esse intelligā, ac sanctorum patrum Nicænorum expositionis nulla ex parte dissimile aut dissentaneā, eidem subscribo.

Callicrates Naupacti episcopus dixit: Cum epistola a Cyrillo sanctissimo patre nostro & archiepiscopo edita, a sanctorum beatorumque patrum qui in sancta Synodo Nicæna quondam conuenerunt, decretis & expositionibus non dissentiat, illi assentior.

Domnus ciuitatis Opuntinæ episcopus dixit: Si quid ii qui fidē exactam ignorant, secus opinati sunt, male opinati sunt. Nos vero quæ sanctissimus archiepiscopus Cyrillus scripsit, & recte habere, & trecentorum decem & octo patrum Synodo Nicææ olim cōgregatæ consentanea agnoscimus: atque ideo ut utraq; omnino obseruentur, æquum iudicamus. Et credo in Deum Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum; optoque in ea fide ac doctrina & viuere, & extremum spiritum emittere.

Nicias Megarensium episcopus dixit: Vt vnum idemque sentientes huc cōuenimus, ita vnum idemque affirmare quoque didi-

Νικίας Ἐπίσκοπος Μεγάρον

cimus. Cum ergo quæ a sanctissimo archiepiscopo Cyrillo & a sanctis patribus Nicænis exposita & definita sunt, inter se consentiant, consentimus & nos quoque eisdem: nec de iis quæ vel nunc quoque recte scripta sunt, quidquam omnino ambigimus.

Romanus Rhaphiæ episcopus dixit: Et ego quoque iis consona iudico, quæ a trecentis decem & octo sanctis patribus Nicææ quondam congregatis decreta sunt: & sanctissimi sacratissimique episcopi Cyrilli epistolæ, quod cum fide a sanctis patribus exposita consentiat, assentire non dubito.

Gregorius episcopus Cerasuntis dixit: Sanctissimi piissimique archiepiscopi Cyrilli epistola sacre Nicænæ Synodi fidei consentanea docet. Cum ea ergo ab ecclesiastica fide nihil penitus discedat, in hac fide libenter acquiesco, huic assentior & subscribo, profectus huc non pro me tantum, verum etiam pro piissimo Eleusio Neocæsareæ metropolitano: siquidem hoc in mandatis ab illo accepi.

Nunechius Selgæ Pamphylie episcopus dixit: Cum epistola patris nostri Cyrilli, sanctissimi piissimique archiepiscopi, modo nobis lecta, cum fide in ciuitate Nicæa a sanctis patribus edita per omnia consentiat, hanc approbo, neque aliter credo. atque ætatem in hac recta fide transigens, eamque constanter retinens, cum fiducia Christi tribunal adire opto.

Solon Caralliæ Pamphylie episcopus dixit: Sicuti Cyrillus san-

τι τῆς Χειροδότης παρρησίας, ταύτην πῶν ὀρθοδόξων Φυλάξιαν πίσιν.
Σόλων Ἐπίσκοπος Καρχηλίας τῆς Παμφυλίας εἶπε· Καθὼς ὁ ἀγιώτατος

μὲν. συμφώνων τῶν ὄντων τῶν τε
ἀπὸ τῆς ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου
Κυρίλλου, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀγίων
πατέρων πάλαι ἐκτεθέντων καὶ Νί-
καιαν, σύμφηφοί ἐσμεν, μηδὲν ἀμ-
φιβάλλοντες πρὸς τῶν καλῶς ἡσθη-
νῶν τετυπωμένων.

Ρωμανὸς Ἐπίσκοπος Ραφείας
εἶπε· Σύμφωνα ταῖς ἐκτεταῖσι ἀπὸ
τῶν ἀγίων πατέρων τῶν τετρακοσίων
δέκα καὶ ὀκτὼ τῶν ἐν Νίκαιᾳ συνε-
θέντων καὶ γὰρ φρονῶ· καὶ τῆς ἐπισ-
τολῆς δὲ τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου
Ἐπισκόπου Κυρίλλου σιωπῆσαι,
σωφράδᾳ πειροχρῶσθαι τῆς πίστεως ἀγίων
πατέρων.

Γρηγόριος Ἐπίσκοπος Κερασούν-
τος εἶπε· Σωφράδᾳ τῆς ἀγίας σωφρά-
δος τῆς καὶ Νίκαιαν πίστεως καὶ ἡ ἐπιστολῆς
τῆς ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυ-
ρίλλου πειροχρῶσθαι, ἐκ τῆς ἀρετῆς,
συμφώνῳ οὐσί τῆς ἐκκλησιαστικῆς
πίστεως, σιωπῆσαι ταύτην ἐ σωφ-
νῶν, ἀπὸ γνηθῶν οὐ μόνον ὑπὲρ ἑμ-
αυτοῦ, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς τῆς μητροπο-
λεως Ἐπισκόπου Εὐθείου Νεοκαρ-
σαρείας τῆς Θεοσεβείας, ταύτας τὰς
ἐπιτολάς παρ' ἐμείνου δεξάμενοι.

Νουέχιος Ἐπίσκοπος Σέλγης τῆς
Γαμφυλίας εἶπεν· Ὑπαναγνωστί-
σις ἡμῖν τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου
καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρ-
χιεπισκόπου Κυρίλλου, συμφώνου
οὐσίς καὶ πάντα τῆς πίστεως καὶ Νί-
καιαν ἀπὸ τῶν ἀγίων πατέρων γ-
νηθῶν, σύμφημι καὶ γὰρ, καὶ οὐ-
τω πισθῶ· καὶ ἐν ταύτῃ τῆς πίστεως ἄγχο-
μαὶ συζητήσας παραστήσῃαι τῶν βημα-
των.

ANNO 431. CHRIſTI
 ἡ θεοσεβείατος ἀρχιεπίσκοπος Κύ-
 ελλος τὴν καὶ Χριστὸν πίστιν ἀφ' ἑ-
 δωκε ἔ παραδίδωσι, σύμφωνον οὐ-
 σαν καὶ πάντα τῆ ἐν Νικαίᾳ ἀγά ἔ
 μεγάλη σωόδω, οὕτως ἐβαπτίσθη,
 καὶ οὕτω πσθίω, καὶ ὄχρημα Φυλά-
 ξαι ἕως ἐσχάτης ἀπαποῆς.

Ακακίος ἐπίσκοπος Κοτένων τῆς
 Γαμφυλίας εἶπεν· Ἐπακούσας τῆς
 ἐπιστολῆς τῆ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν
 ἔ ἀρχιεπισκόπου Κυελλου, συμ-
 φώνου οὐσης τῆ τῶν ἀγίων πατέρων
 τῶ ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων καὶ πάντα
 τῶ ὀρθοδόξου πίστεως, ὁμολογῶ καὶ γὰρ
 οὕτως ἔχον καὶ πσθίω, καὶ ὄχρημα
 καὶ γὰρ ἕως τέλους Φυλάξαι.

Ταυριανὸς ἐπίσκοπος Λύρβης τῆς
 Γαμφυλίας εἶπεν· Ἐπακούσας τῆς
 ἐπιστολῆς τῆ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν
 καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυελλου, συμ-
 φωνούσης τῆ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν
 ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων καὶ πάντα τῶ
 ὀρθοδόξου πίστεως, ὁμολογῶ καὶ γὰρ
 οὕτως ἔχον ἔ πσθίω, καὶ ὄχρημα
 Φυλάξαι ἕως τέλους.

* Σισινίω Νεκταριῷ ἐπίσκοπος Σωείων
 τῆς Γαμφυλίας εἶπε· Καὶ γὰρ αὐ-
 τὰ πσθίω, καὶ σωαγῶ πῶς δόγμα-
 σι τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν καὶ ἐπι-
 σκόπων, καὶ τῆ ἐπιστολῆ τῆ βλαβερά-
 του καὶ θεοσεβείατος ἀρχιεπισκόπου
 Κυελλου.

Μαλιδιανὸς ἐπίσκοπος Κορα-
 κισίων τῆς Γαμφυλίας εἶπε· Συμ-
 φωνῶ καὶ γὰρ τῆ ὁμολογίᾳ τῆ γενη-
 μένη πρὸς τῆς ὀρθῆς καὶ ὑγιεῖς πίστεως
 ἀφ' ἧς τῶν νῦν τε ἀπόντων ἀγίων πα-
 τέρων, καὶ τῶν τῶ πτωικῶν ἐκ ἀ-
 σκεῖ τὴν ἐκείσιν τὴν πρὸς τῆς πίστεως
 πεποιημένων ἐν τῆ Νικαίᾳ πόλει, γνωρίσας ταῦτ' ἔσσαν ἐν ἡ

Concil. Tom. 5.

ctissimus piissimusq; archiepisco-
 pus Christi fidem tradidit & tra-
 dit, sanctæ & magnæ illi Synodo
 Nicænæ per omnia conformē, ita
 baptismo initiatus sum, & ita cre-
 do, eamque fidem ad supremum
 vsque spiritum retinere peropto.

Acacius Cotenorum Pamphy-
 liæ episcopus dixit: Cum patris
 nostri Cyrilli archiepiscopi san-
 ctissimi epistolam, a fide sancto-
 rum patrum qui Nicææ conuene-
 rant, iuxta normam orthodoxæ
 fidei ne latum quidem vnguem
 discrepare videam, profiteor & ego
 quoque nec aliter me sentire,
 nec secus me credere, & ad finem
 vsque me seruaturum voueo.

Taurianus Lyrbæ Pamphylia
 episcopus dixit: Cum patris no-
 stri Cyrilli archiepiscopi sanctissi-
 mi epistolam, a fide sanctorum
 patrum qui Nicææ conuenerant,
 atque adeo ab ipsa orthodoxa fi-
 de ne minimum quidem discrepare
 videam; profiteor & ego quo-
 que nec aliter me sentire, nec se-
 cus me credere, & ad finem vsque
 me seruaturum voueo.

Nectarius Sefenniorum Pam-
 phylia episcopus dixit: Ego quo-
 que hæc credo, & sanctorum pa-
 trum ac episcoporum nostrorum
 dogmatibus, ac Cyrilli religio-
 sissimi piissimique archiepiscopi
 epistolæ inhæreo.

Matidianus Coracifiorū Pam-
 phylia episcopus dixit: Confes-
 sioni de recta & sana fide a patri-
 bus hic nunc presentibus editæ
 assentior; nec non & eorum, qui
 olim non absque diuino numi-
 ne in ciuitate Nicæa fidei for-
 mulam tradiderunt; agnoscens
 hanc apostolicam esse: in qua

M m ij

Paulus Anthedonis episcopus dixit : Et ego epistola sanctissimi sacratissimique episcopi Cyrilli, quod recte & orthodoxe scripta sit, & fidei sanctorum patrum qui Nicææ quondam conuenerunt, non refragetur, adstipulor.

Letoius Libyadis episcopus dixit: Quod sancti patres nostri Nicæni constituerunt, (nam fidem orthodoxæ fidei conuenienter exposuerunt) hoc & ego quoque credo, & Cyrilli sanctissimi sacratissimique episcopi epistola consentio.

Petrus Parembolæ episcopus dixit : Ego item huic sententiæ me socium adscribo; epistolamque Cyrilli sanctissimi sacratissimique episcopi, vt quæ rectam piãque doctrinam contineat, laudo & probo.

Ioannes Augustopolis episcopus dixit : Iuxta fidei regulam a sanctis patribus nobis traditam, sic ego quoque credo; subscriboque epistola Cyrilli sanctissimi sacratissimique episcopi, vt quæ doctrinam ab hac fide non declinantem comprehendat.

Saidas Phænis episcopus dixit: Cû sanctissimi sacratissimique episcopi Cyrilli epistola orthodoxæ fidei consona doceat, ei assentior.

Theodorus Gadarorum episcopus dixit: Quandoquidem epistola Cyrilli sanctissimi sacratissimique episcopi prælecta doctrinam rectam piãque, & fidei a sanctis patribus Nicææ congregatis expositæ consonam complectitur, in illius sententiam ego quoque concedo.

•Ioannes

*Æanus Sycamazonis episcopus dixit: Pari modo & ego san-

* Αιλῆς Ἐπίσκοπος Συκαμαζῶν εἶπεν Ὡσαύτως καὶ ἐγὼ συνήδημαι

Παῦλος Ἐπίσκοπος Ἀνθηδόνης εἶπε· Συνήδημαι καὶ ἐγὼ τῇ ἐπιστολῇ τῆς ἁγιοτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, καλῶς καὶ ὀρθοδόξως περὶ ἐπιχειρήσεως καὶ ὁμοίως ἐπιχειρήσεως τῆς πίστεως τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελεσθέντων.

Λητοῖος Ἐπίσκοπος Λιβυάδος εἶπε· κατὰ τὴν συνήτησαν ἁγίων ἡμῶν πατέρων ἐν Νικαίᾳ συνελεσθέντων ἀρμοδίως γὰρ τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει πῶς πῶς ἐξέθεντο· καὶ ἐπιβύω, καὶ συνήδημαι τῇ ἐπιστολῇ τῆς ἁγιοτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου.

Πέτρος Ἐπίσκοπος Παρεμβολῆων εἶπε· καὶ ἐγὼ τὰ αὐτὰ φρονῶ, καὶ συνήδημαι τῇ ἐπιστολῇ τῆς ἁγιοτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, καλῶς καὶ ὀρθοδόξως περὶ ἐπιχειρήσεως.

Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Ἀυγουστούπολεως εἶπε· καὶ ἐγὼ τὴν πίστιν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, οὕτω καὶ ἐπιβύω, καὶ συνήδημαι τῇ ἐπιστολῇ τῆς ἁγιοτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, σωφράδως περὶ ἐπιχειρήσεως ταύτης τῆς πίστεως.

Σαῖδας Ἐπίσκοπος Φαινοῦ εἶπε· Κατὰ πῶς ὀρθοδόξως πῶς οὕτω περὶ ἐπιχειρήσεως ἢ ἐπιστολῆς τῆς ἁγιοτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, ἢ συνήδημαι.

Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Γαδάρων εἶπεν· Ἐπεὶ δὴ καλῶς καὶ ὀρθοδόξως καὶ ἀρμοδίως τῆς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν συνελεσθέντων ἐν τῇ Νικαίᾳ, περὶ ἐπιχειρήσεως ἢ ἀναγνωθεῖσα ἐπιστολῇ τῆς ἁγιοτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, ταύτης καὶ ἐγὼ συνήδημαι.

ANNO CHRISTI 431

τῆς πίστεως τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν οὕτω καὶ ἐπιβύω, καὶ συνήδημαι τῇ ἐπιστολῇ τῆς ἁγιοτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, σωφράδως περὶ ἐπιχειρήσεως ταύτης τῆς πίστεως.

•Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Γαδάρων εἶπεν· Ἐπεὶ δὴ καλῶς καὶ ὀρθοδόξως καὶ ἀρμοδίως τῆς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν συνελεσθέντων ἐν τῇ Νικαίᾳ, περὶ ἐπιχειρήσεως ἢ ἀναγνωθεῖσα ἐπιστολῇ τῆς ἁγιοτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, ταύτης καὶ ἐγὼ συνήδημαι.

& Cyrilli quoque sanctissimi, Deoque dilectissimi archiepiscopi epistolam, quam ad religiosissimum Nestorium dedit, tamquam fidei apud Nicæam exposita consentaneam admitto.

Eutropius Euazorum episcopus dixit: Iuxta sanctorum Nicænorum patrum fidem, Cyrilli quoque piissimi episcopi epistolæ, quod cum illorum patrum fide minime pugnet, consentio, eidemque credidi & credo, & in hac fide me moriturum cupio.

Euthalius Colophonis Asiae episcopus dixit: Sanctæ fidei sanctorum patrum qui olim Nicææ conuenerunt, & sacratissimi piissimique episcopi Cyrilli epistolæ, quam ad religiosissimum Nestorium destinauit, propterea quod cum Nicæano symbolo consentiat, adstipulor ac subscribo, & iuxta hanc traditionem credo.

Docimachus Maroniae episcopus dixit: Cum literas Deo dilectissimi sacratissimique patris nostri archiepiscopi Cyrilli, fidei pie in Christum a sanctis patribus in Nicæa ciuitate quondam expositæ consentaneas esse videam, iis assentior, easque approbo; & cum antea sic senserim, cam ipsam fidem ad mortem vsque integram conseruare desidero.

Lucianus Toperi episcopus dixit: Epistolæ sanctissimi, Deoque dilectissimi patris nostri Cyrilli ad religiosissimum Nestorium exaratae, & coram hic paulo ante recitatae, eiusdemque doctrinæ per omnia suffragor. Et quoniam expositioni sanctæ Synodi in Nicænorum metropoli quondam

κτ' πάντα * δέλεωκα τῆ ἀγία συνόδω τῆ εἰς τὴν Νικαίαν μητρόπολιν ἐκτε-

καὶ τῆ Ἐπιστολῆ τῆ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου δεσποτικοῦ Κυ-
ελλου, τῆ γραφείῃ πρὸς τὸν ἀ-
λαβέστατον Νεστορίον, συναδὰ ἐ-
χούση τῆ πρὸς τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Εὐτρόπιος Ἐπίσκοπος Εὐάζων εἶπε· Κατὰ τὴν πίστιν τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ Ἐπισκόπων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων, καὶ τῆ Ἐπιστολῆ τῆ θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κυελλου συμφώνω οὐσῃ καὶ αὐτὸς Ἐπίσκοπος, καὶ πσάλω, καὶ οὕτως ἄρχομαι ὑποδανείν.

Εὐθάλιος Ἐπίσκοπος Κολοφώνος τῆς Ἀσίας εἶπε· Τῆ ἀγία πρὸς τὸν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων, καὶ τῆ Ἐπιστολῆ τῆ ὁσιωτάτου καὶ θεοσεβέστατου Ἐπισκόπου Κυελλου πρὸς τὸν ἀλαβέστατον Νεστορίον συμφώνω οὐσῃ καὶ πείδομαι καὶ συναγνώ, καὶ κτ' ταῦτ' ἅπαντα πσάλω τὴν ἁγία δόξῃ.

Δοκιμάσιος Ἐπίσκοπος Μαρωνείας εἶπε· Τῆ δὲσεβῆ καὶ φιλοχρίστως ἐκπεδείχῃ πρὸς τὸν ἀγίων πατέρων ἐν τῇ Νικαίᾳ πολεῖ σύμφωνα ὄρεσιν τὰ γραμμάτια τῆ θεοφιλεστάτου καὶ ὁσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν δεσποτικοῦ Κυελλου, συναπέδομαι καὶ συναρέσκομαι, οὐτω φρονήσας, * μέχει τέλους ἀπρωτον διαφυλάξαι.

Λουκιανὸς Ἐπίσκοπος * Τοπερίου εἶπεν· Αναγνωδείσης τῆς Ἐπιστολῆς τῆ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν Κυελλου, ἧς ἐπέστ' ἡμεῖς τῶν ἀλαβέστατων Νεστορίων, δεέσκομαι τῆ ἰσαγορεύει· καὶ συναδὰ τῆ εἰς τὴν Νικαίαν μητρόπολιν ἐκτε-

ANNO CHRIS- 451.

* τῆς εἰς τὴν Νικαίαν

ANNO CHRISTI 431. Δείση, σωμαρέσκομαι, ἀφρωτων αὐ-
τῶν μέχρι τέλους διαφυλάξων.

Εννεπιος Ἐπίσκοπος Μαξιμιανης-
πόλεως εἶπε· Τῆ παρα τῶ ὁσιώτων
πατέρων ἐκτεθείση πίστις ἐν τῆ Νικα-
μεσσιῶν ἔων πόλει, ἀναγνοῖς σύμφωνον οὐ-
σαν τῆ Ἐπιστολῶν τῶ ἀγιωτάτου καὶ θεο-
φιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν Ἐπισκόπου
Κυελλῆ γραφείσαν πρὸς Νεστόριον
τῶ βλαβέσατον, σωμαρέσκομαι, καὶ
σωπήδεμαι οὐτω φρονεῖν καὶ πρῶτω
ταύτῳ ἀσάλευτον διαφυλάξαι.

Στέφανος Ἐπίσκοπος Δίου εἶπεν·
Ανέγνωμι σύμφωνον τυχαίουσαν
τῆ Ἐπιστολῶν τῶ ἀγιωτάτου καὶ ἱερομα-
καρος πατρὸς ἡμῶν ἐπισκόπου Κυελλῆ-
λου τῆ ἐκτεθείση πρὸς τῶν ἀγίων καὶ
θεοφόρων τῶν ἐν Νικαίᾳ σιναλθόντων.
Ὅθεν καὶ αὐτὸς σιμανω ταύτῃ,
ἐν αὐτῶν καὶ ταύτῃ Ἐπίστυσα, καὶ πρῶτω.

Ανεσίων Μόδεστος Ἐπίσκοπος τῆ* Ἀνεων πό-
λεως τῆς Φρυγίας εἶπε· Καρῶ ἐμμέ-
νω τῆ ἐκτεθείση πίστις τῶν ἀγίων πατέρων
σελακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ τῶν ἐν
Νικαίᾳ σιναλθόντων· οὐ μὲν ἄλλα
καὶ τῆ νυνὶ ἀναγνωθείση Ἐπιστολῆ ὑπὸ
τῶ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Σεχρεπ-
σκόπου Κυελλῆ, τῆ γραφείση πρὸς
τῶ βλαβέσατον Νεστέριον, συμ-
φώνως ἐκτεθείση τῆ πίστις τῶν πρῶ-
λεχθέντων ἀγίων πατέρων.

Κολώνης Ἀφόβιος Ἐπίσκοπος* Κολώνης εἶ-
πε· Παρδμαγνωθείσης τῆ ἀγία σι-
νόδα τῆς Ἐπιστολῆς τῶ ἀγιωτάτου καὶ
θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κυελλῆ-
λου, σιμανωδᾶ* ἐχούση τῆ ἐκτεθείση
ὑπὸ τῶ ἀγίων πατέρων τῶ ἐν Νικαίᾳ
σελακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, ταύτῃ τῆ
πίστις σιμανωδεμαι, καὶ πρῶτω.

Μάξιμος Ἐπίσκοπος Ἀσσοῦ τῆς
Concil. Tom. 5.

congregata, unde quaque conso-
nam comperio, illam approbo, e-
iusque fidem ad mortem usque
retinere percipio.

Ennepius Maximianopolis epi-
scopus dixit: Cum epistolam san-
ctissimi Deique amantissimi pa-
tris nostri episcopi Cyrilli ad reli-
giosissimum Nestorium perscri-
ptam, fidei a sacratissimis patri-
bus in Nicænorum metropoli o-
lim congregatis exposita cõcor-
dem consentientemq; inueniam,
comprobo eam, atque ita sentiam
me fateor, inconcussamque ad fi-
nem usque seruaturum me hanc
fidem confido.

Stephanus Dicensis episcopus di-
xit: Epistolam sanctissimi ac ter-
beati patris nostri episcopi Cyrilli
cum fide per trecentos decem &
octo sanctos patres & episcopos,
qui Nicææ olim conuenerunt, ex-
posita conuenientem legimus,
quare & ego quoque illi assen-
tior, eidemque credidi, & credo.

Modestus* Aneorum ciuitatis *Ancata-
Phrygiæ episcopus dixit: Et ego ^{quæ}
quoque fidei a trecentis decem
& octo sanctis patribus Nicænis
explanata inhæreo insistoque.
quin & epistolæ quoque sanctissi-
mi patris nostri archiepiscopi Cy-
rilli ad reuerendissimum Nesto-
rium exarata, & iam nunc reci-
tata, quod fidei a præfatis sanctis
patribus exposita nequaquam re-
pugnet, assentior.

Aphobius* Colonæ episcopus *Coloco-
dixit: Epistolæ sanctissimi, Dei-
que amantissimi episcopi Cyrilli
modo relectæ, quod a fide per
trecentos decem & octo sanctos
patres qui Nicææ conuenerunt,
explanata non discrepet, assen-
tior, credoque.

Maximus Assi ciuitatis Asiæ
Nnn

episcopus dixit: Quemadmodum sanctissimus Deiq; amantissimus episcopus noster Memnon deposuit, ita & ego credo, & in hac fide perseuero.

Dorotheus Myrrhinæ ciuitatis Asiæ episcopus dixit: Epistolæ Cyrilli longe sanctissimi piissimi- que episcopi & patris nostri iam recitata, quod a trecentorum decem & octo sanctorum patrum fide nulla in parte discrepet, credo, & quod illa sentit, ego quoque sentio.

*Dyrhachii

Eucharis* Doracii episcopus dixit: Sanctissimi Deoq; dilectissimi archiepiscopi & patris nostri Cyrilli epistolam ad religiosissimum Nestorium scriptam iusta trutina examinans, fidei a sanctis patribus nostris Nicææ quondam congregatis explanatæ responde- re comperio. quare & ego quoq; sic teneo & credo; atque ad eum- dem modum comparatus, in Do- mino viuere & mori exopto.

*Aninyfiæ

Theodorus episcopus* Anineti dixit: Ego quoque sanctorum pa- trum sententiæ de fide in Nicæna ciuitate olim exposita, necnon & epistolæ a sacratissimo, Deique amantissimo episcopo Cyrillo ad religiosissimum episcopum Ne- storium exaratae adstipulor.

Eudoxius Chomatidis ciuitatis Lyciæ episcopus dixit: Admiratus sum quæ sacratissimus sanctissi- musq; pater noster Cyrillus ad re- uerendissimū Nestorium perscri- psit, quod fidei a sanctis patribus Nicænis explanatæ minime refra- gentur, fateorque ac depono, hoc ipsum me sentire, sicut & sancti patres nostri exposuerunt.

Ἐγὼ ἀγίων πατέρων ἡμῶν ἐν Νικαίᾳ. καὶ σιωπῆσαι καὶ ὁμολογῶ οὕτω φρονεῖν, καθὼς καὶ ὁ ἀγιώτατοι πατέρες ἡμῶν ὄξεδυντο.

Ἀσίας εἶπε· Καθὼς ὁ ἀγιώτατος καὶ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος ἡμῶν Μένωνων κατέδειτο, ταύτῃ τῇ πίστι καὶ ὡς περὶ αὐτὸ καὶ ἐμμένω.

Δωρόθεος ἐπίσκοπος Μυρηνῆς Ἀσίας εἶπε· Τῆ ἐκτεθείσῃ πίστι ὑπὸ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν τετρακοσίων δεκά καὶ ὀκτώ σωαθὰ ἀπειχούσης καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀγαθωδείσης ἁπλῶς τὰ πάντα ἀγιώτατου καὶ θεοφιλέστατου ἐπισκόπου καὶ πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἐπερὶ αὐτὸ καὶ οὕτω φρονῶ.

Εὐχάριος ἐπίσκοπος Δωρακίου εἶπεν· Ὁρθῶς καὶ πάντῃ δικαίως κατανοήσας τὴν ἐπιστολὴν ἔχον τὴν ἀγιώτατου ἐκτεθείσῃ τῆς θεοφιλέστατου δεξι- πιστοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, τὴν περὶ τῆς ἀλαβέστατον Νεστόριον γραφείσαν, ἔβρον σύμφωνον ἔσσαν τῇ ἐκτεθείσῃ πίστι ἁπλῶς τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν τῶν σωελδόντων καὶ κληροῖς ἐν Νικαίᾳ· καὶ ὡς οὕτω φρονῶ καὶ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἄρχομαι ἐαυτὸς ζῆσαι καὶ τελειῶσαι ἐν κυρίῳ.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ἀνιη- του εἶπε· Σιωμῶν καὶ αὐτὸς τῇ κατὰ δεξιὰ τῶν ἀγίων πατέρων περὶ τῆς ἐκτεθείσης πίστεως ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῇ γραφείσῃ παρὰ τῶν ὁσιωτάτου καὶ θεοφιλέστατου ἐπισκόπου Κυρίλλου ἐπιστολῆς περὶ τῆς ἀλαβέστατον ἐπίσκοπον Νεστόριον.

Εὐδόξιος ἐπίσκοπος Λυκίας πό- λεως Χαμάτιος εἶπεν· Ἐθαύμα- σα τὰ γραφέντα ἁπλῶς τῶν ὁσιωτάτου καὶ ἀγιώτατου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου τῶν ἀλαβέστατων Νεστορίων, σύμ- φωνα ὄντα τῇ ἐκτεθείσῃ πίστι ἁπλῶς τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν.

ANNO
CHRISTI
431.

Φίλιππος Ἐπίσκοπος Περγᾶ-
μου εἶπε· Σιωπήθεμα τῇ ἐκτεθείσῃ
ὑπὸ τῆς ἁγίων πατέρων πίστι, τῆς
συναχθέντων κτ' Νίκαιαν τετρακο-
σίων δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κτ' ἑὸν κα-
νόνας ἐκείνους οἷς ἢ αὐτοὶ ἔξεδεν-
τω, καὶ τῇ Ἐπιστολῇ τῆς ἁγιωτάτου ἀρ-
χιεπισκόπου Κυρέλλου, συμφώνως
οὕση τοῖς αὐτοῖς κανόσι· ἔοῦτω Φρο-
νώ καὶ πσιβῶ.

Εὐσέβιος Ἐπίσκοπος Μαγνησίας
τῆς Ἀσίας εἶπε· Τῇ ἐκτεθείσῃ πίστι ἄρα
τῆς ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ σω-
ελθόντων τῆς· σιωπήθεμα, ἔτι τῇ Ἐπι-
στολῇ τῆς ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρχι-
επισκόπου Κυρέλλου, ἀπειρηγύση
συνωδά, καὶ οὕτω Φρονώ, ἔ πσιβῶ.

Εὐτύχιος Ἐπίσκοπος τῆς Ερυθρῆς
πόλεως τῆς Ἀσίας εἶπε· Πειθεῖς ὄψε-
σι ἔδοξεν εἶσαι τῆς ἁγίων πατέρων
τῆς ἐν Νικαίᾳ συνεληθόντων τῆς τε
μητροπολιτῶν τῆς ἀπὸ διαφόρων
ἐπαρχιῶν, ἔ τῇ γραφείσῃ Ἐπιστολῇ
πρὸς τὸν ἀλαβέστατον Νεστόρειον
ἄρα τῆς ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου Κυ-
ρέλλου, ὁμολογῶ καὶ πσιβῶ.

Δονάτος Ἐπίσκοπος Νικοπόλεως
παλαμᾶς Ἡπείρου εἶπεν· Επακούσας
τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀναγνωθείσης σήμερον
Ἐπι τῆς ἁγίας ταύτης καὶ μεγάλης σω-
όδου, ἧς ἐγραψεν ὁ ἁγιώτατος καὶ
θεοφιλέστατος πατὴρ ἡμῶν καὶ συλλει-
πυργὸς Κυρέλλος πρὸς τὸν ἀλαβέ-
στατον Νεστόρειον· ἄρα τε αὐτὸν σύμ-
φωνον καὶ συνομολογῶν τῇ τῆς ἁγίων
πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ συνεληθόντων,
καὶ ἐκτεθειμένων τῶν ὀρθόδοξον πίστιν, τυ-
χάνεαι, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἀξιώσας
τὸ τε ἕφος τῆς Ἐπιστολῆς, καὶ τῆς ὀρθόδοξον
πίστιν τῆς αὐτῆς γραφείσῃ, οὕτω καὶ γὰρ πσιβῶ καὶ συγκαταπέθεμα.

Concil. Tom. 5.

Philippus Pergami episcopus
dixit: Subscribo fidei a trecentis
decem & octo sanctis patribus Ni-
cænis expositæ, & iuxta sanctio-
nes, quas illi ipsi ediderunt; ipsi
quoque sanctissimi archiepiscopi
Cyrilli epistolæ, quæ cum iisdem
canonibus per omnia consentit:
atque ad hunc modum sentio &
credo.

Eusebius Magnesiæ ciuitatis
Asiæ episcopus dixit: Fidem a
trecentis decem & octo sanctis
patribus expositam amplector;
sanctissimi quoque patris nostri
archiepiscopi Cyrilli epistolæ,
quæ Nicænæ fidei vnde quaque
concinit, assentior; atque ita sen-
tio & credo.

Eutychius Erythrorum ciui-
tatis Asiæ episcopus dixit: Persua-
sus visu & demonstrationibus san-
ctorum patrum qui Nicææ con-
uenerunt, diuersarum etiam pro-
uinciarum metropolitanorum,
nec non epistolæ quam sanctissi-
mus episcopus Cyrillus ad reue-
rendissimum Nestorium dedit,
confiteor & credo.

Donatus Nicopolis veteris Epi-
ri episcopus dixit: Cum epistolâ,
quam sanctissimus piissimusq; pa-
ter noster & comminister Cyril-
lus ad reuerendissimū Nestorium
misit, hodiernaque die in sancta
hac & magna Synodo relegi cu-
rauit, sanctorum patrum Nicææ
congregatorum, orthodoxamq;
fidem exponentium, sententiæ
fideique consonam consentien-
temque inuenerim; ipsum episto-
læ contextum toto animo appro-
bans, orthodoxamque fidem in
illa inclusam, ego quoque ita cre-
do & affirmo.

Nnn ij

*Theodo-
rus

*Dorotheus episcopus ciuitatis Dodonæ dixit: Quæ sanctissimus metropolis meæ episcopus Donatus sentit, affirmavitq; ego quoque sentio & affirmo.

Heracleo Tralleorum episcopus dixit: Sanctorum patrum vestigiis inhæreo, ac expositioni trecentorum decem & octo episcoporum, qui in Nicæna Synodo orthodoxæ fidei præcones extiterunt, constanter assentior. Porro autem in sancta hac Ephesina Synodo sanctissimum Deoq; deuotissimum episcopum & patrem nostrum Cyrillum eadem illa per epistolam prædicantem & illustrantem nostras mentes audiens, agnoscentisque ea trecentorum decem & octo patrum sententiæ consentanea esse, adstipulor; optoque in hac fide vsque perseuerare, & vestris precibus adiutus vita defungi.

Paralios ciuitatis Andraporum episcopus dixit: Fidem quam a trecentis decem & octo sanctis patribus in Nicæna ciuitate quodam congregatis traditam vna cum lacte hausi, etiamnum teneo & comprobo; ea quoque quæ sanctissimus Deoque amantissimus pater noster archiepiscopus Cyrillus fusiore quadam expositione paulo ante nobis scripta proposuit, huic ipsi patrum symbolo per omnia conformia & consona comperio, & iis assentior, & in ea fide huius vitæ cursum absolucere desidero.

Archelaus Myndi ciuitatis Carixæ episcopus dixit: Deo deuotissimi piissimique patris nostri archiepiscopi Cyrilli epistola, fidei pie salubriterque a sanctis Deoque deditissimis patribus & episcopis apud Nicæam olim con-

* Δωρόθεος Ἐπίσκοπος πόλεως Δωδώνης εἶπε· Κατὰ συναγῶν καὶ συγκαταπέμματα οἷς κειτέτετο ὁ ἀγιώτατος Ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως τῆς ἐμῆς Δοναῖτος.

Ἡρακλῆων Τραλλέων Ἐπίσκοπος εἶπε· Κατὰ ἡγῶν βαίμων τῶν ἀγίων πατέρων, καὶ ἑπιμύμων τῆς ἐκείσεως τῆς συναόδου τῆς ἡγουμένης ἐν Νικαίᾳ, τῶν τελακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἐπισκόπων τῆς πλεῖστον ὀρθοδοξίᾳ κηρυξάντων, πάλιν δὲ ἐν τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ συναόδῳ τῆς καὶ πλεῖστον Εφεσίων μητροπόλεως ἡγουμένη ταῦτα ἀκούσας τῆς ἀγιώτατου καὶ θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου, τῆς πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἐν τῇ ἑπιστολῇ κηρυξάντος, καὶ μάλῃ Φωππαντος ἡμᾶς, καὶ συναγῶν τοῖς τελακοσίοις δέκα καὶ ὀκτὼ γνωρίσας ταῦτα, καὶ συναγῶν, καὶ βύζομαι ταύτῃ τῆς πίστεως διαμείναι, ὡς ταῖς βύζοις ὑμῶν οὕτω τελειωθῶμαι.

Γαριάλιος Ἐπίσκοπος πόλεως Ἀνδράπων εἶπεν· Ἐντραφεῖς τῆς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης ὡρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῆς τῆς καὶ Νίκαμου, οὕτω καὶ πισθῶν ὡς συναγῶν, καὶ συναγῶν. συναγῶν δὲ ὡς ἐλέσσω καὶ πάντα ἐν πλατυτέρῃ τῇ ἐξηγήσει, τῇ αὐτῇ ἐκείσεως καὶ τῆς δὲ πῶς ἡμῖν ἀναγνωθέντα παρὰ τῶν ἀγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων πατρὸς ἡμῶν δεχρῆμοσκόπου Κυρίλλου γραφέντα, καὶ συναγῶν, καὶ βύζομαι ἐν ταύτῃ τελειωθῶμαι τῆς πίστεως.

Ἀρχελάος Ἐπίσκοπος πόλεως Μυώδου τῆς Καρίας εἶπε· Τῆς βίσεως ἡμῶν καὶ σωτηριωδῶς ὡρὰ δὲ τῆς πίστεως παρὰ τῶν ἀγίων καὶ θεοφιλεστάτων πατέρων καὶ Ἐπισκόπων τῶν συλλεγῶν ἐν τῇ Νικαίᾳ πόλει,

ANNO
CHRISTI
451.
* Quiliani

cundum vtriusque traditionem me credere profiteor, & in postero credere percipio.

Philetus Amazonis Cariæ episcopus dixit: Iuxta cælestem & præclaram illam fidem, quam trecenti decem & octo sanctissimi Deoque carissimi episcopi Nicææ congregati exposuerunt, & hanc sanctissimi piissimique archiepiscopi patris Cyrilli epistolam ipsi sanctæ expositioni consonam, credo & pono, eiusdemque pietati subscribo.

Phanias Harpaforum ciuitatis Cariæ episcopus dixit: Secundum cælestis fidei explanationem a trecentis decem & octo sanctis patribus Nicææ congregatis editam, nec non iuxta sanctissimi ac Deo deuotissimi episcopi & communis patris nostri Cyrilli epistolam ad religiosissimū Nestorium missam, nobisq; prælectam, idem cum ceteris respondeo; quæque ipsa docet, ea me quoque tenere confiteor; quippe quæ a sanctorum patrum fide non recedere videatur.

Promachus episcopus Alindorum Cariæ dixit: Cum ipse quoque cognoscam, sanctissimi piissimique patris nostri archiepiscopi Cyrilli epistolam expositioni fidei, quam sanctissimi Deoque deuotissimi patres nostri & episcopi olim Nicææ congregati exposuerunt, esse concordem; secundum illius doctrinam ac sententiam credo, sentio, & affirmo.

Saidas episcopus Phænis Salutaris Palæstinae dixit: Assentior epistolæ a sanctissimo & piissimo patre nostro archiepiscopo Cy-

πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυελλου καὶ κτλ ἀμφότερα πρὸς ἕνωσιν ὁμολογῶ καὶ ὁμολογῶ.

Φιλητὸς ἐπίσκοπος Ἀμαζόνος τῆς Καρίας εἶπε· Κατὰ τὸ οὐράνιον ἐνδοξὸν πρὸς τὴν ἐκτελεῖσθαι ἑστῶσαν τῆς ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων διλαβεσάτων ἐκ θεοφιλεσάτων ἐπισκόπων τῆς τῆς καὶ κτλ πάντων τῶν ἐπισκόπων τῆς ἑραφείσας τῆς ἀγιοτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς τῶν ἀρχιεπισκόπου Κυελλου, συμφωνοῦσαν τῇ αὐτῇ ἀγία ἐκτέλεσι, καὶ καταπέμψαι καὶ πρὸς ἡμᾶς, καὶ συμψήφους εἶμι τῇ αὐτῇ θεοσεβείᾳ.

Φανίας ἐπίσκοπος πόλεως Ἀρπάσων τῆς Καρίας εἶπε· Κατὰ τὸ ἐκτελεῖσθαι τὸ ἐπουραίου πίστεως τὴν ἐκτελεῖσθαι παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἑραφείστων δέκα ἐκ τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων καὶ κτλ τῶν Νικαίων, ἐκ τῶν ὑπαναγνωθεῖσάν ἡμῖν ἐπισκόπων παρὰ τῶν ἀγιοτάτου ἐκ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ἐκοινῶς πατρὸς ἡμῶν Κυελλου, τῆς ἑραφείσας τῶν διλαβεσάτων ἐπισκόπων Νεστέριον, ὁμοθυμάμον ὄντων τῇ τῶν ἀγίων πατέρων πίστι, ἧς αὐτὰ φρενεῖν ὁμολογῶ ἐκ συγκαταπέμψαι.

Προμάχος ἐπίσκοπος Ἀλίνδων τῆς Καρίας εἶπε· Γινώσκων καὶ αὐτὸς συμφωνῶ ἐπὶ τῶν ἐπισκόπων τῶν ἀγιοτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν ἐκ ἀρχιεπισκόπου Κυελλου τῇ ἐκτελεσίᾳ πρὸς παρὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων ἀγιοτάτων ἐκ θεοφιλεστάτων πατέρων ἡμῶν ἐκ ἐπισκόπων, ἧς αὐτὰ πρὸς ἡμᾶς, καὶ φρενῶν, καὶ συγκαταπέμψαι.

Σαῖδας ἐπίσκοπος Φαινός τῆς Σαλαυταρίας Παλαστίνης εἶπε· Συμπέμψαι τῇ ἐπιστολῇ τῇ ἐκτελεσίᾳ παρὰ τῶν ἀγιοτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Κυελλου.

ANNO CHRISTI 431.

λου, γνώσκων σύμφωνον τῆς τῆς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης παρὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων ἀγίων καὶ θεοφόρων πατέρων, καὶ τὸ πρὸς πρὸς καὶ φρονῶ καὶ τοῖς κατατεθείσις ᾧ τὰ ὅσα ἑαυτῶν καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ἡμῶν Ιουβενάλιου, συνάδουσι τῆς τῶν πατέρων ἐκδόσεως, συμφωνήσομαι καὶ σωμαίνω.

* Σέβριον
Σενεκίου ἐπίσκοπος πόλεως Κοδριάς εἶπε· Κατὰ τὴν ὁμοδοξίαν πρὸς τὴν ἀγίων πατέρων ἡμῶν τῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, τῶν καὶ Νικαίαν πνεύματος ἀγίου πεπληρωμένων καὶ μὲν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, πρὸς τὴν αἰσχροδοξίαν ἡμῶν, πρὸς πρὸς καὶ σωμαίνω.

Ιωάννης ἐπίσκοπος Ηφαίστου Ἀντιόχειας εἶπε· Τῆς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης ᾧ τὰ ἀγίων συνόδου, τῆς συγκροτηθείσης ᾧ τὰ ἀγίων πατέρων ἐν τῇ Νικαίᾳ καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὸν ἄνακτορα Νεστωρίου γραφείσης παρὰ τῶν ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐπισκόπου Κυρίλλου, μὲν ἐξουσιῶν τῶν διδόντων, καὶ μὲν πρὸς ἐν διαφόροις συλλαβαῖς, πάντας ἀγῶν σωμαίνω, ἐκ συνδοξάσω, καὶ συλλῶ ἕξομαι, χάριτι τῆς ἀγίας τετραδός.

* Γραμμῶν
Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Παργίων εἶπε· Κατὰ τὰ αὐτὰ συλλαβαίνω, καὶ σωμαίνω τῇ ὁρθῇ πίστει τῶν πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου τῶν δευτέρου ἐπισκόπου.

* Διόσκου
Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀσπόνων πόλεως Ἀγκύρας εἶπε· Πολλῶν ἐπιστολῶν οὐσαν πρὸς συμφωνίαν τῆς πίστεως, τῆς τε διὰ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἐκτεθείσης παρὰ τῶν θεοσεβεστάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐπισκόπου

rillo editæ, illam fidei expositæ a sanctis & diuinis patribus qui Nicææ cõuenerunt, consonam agnoscens, ita credo & sentio. lis quoque assentior & subscribo, quæ a sacratissimo piissimoque episcopo nostro Iuuenali deposita sunt, cum patrum expositioni consona existant.

Senecio episcopus Codriæ dixit: Iuxta fidem a trecentis decem & octo sanctis patribus nostris, Spiritu sancto afflatis, in ciuitate Nicæna definitam; tum iuxta epistolam quoque sanctissimi Deoque deuotissimi patris nostri Cyrilli modo recitatam, credo & subscribo.

Ioannes Hephæsti Augustamnicæ prouinciæ episcopus dixit: Cum fides per sacram sanctorum patrum Synodum in Nicæna ciuitate quondam congregatam, explanata; sanctissimique ac Deo deditissimi patris nostri & episcopi Cyrilli epistola ad religiosissimum Nestorium perscripta eadem sententiam, eademque, diuersis licet syllabis & dictionibus, fidem contineant; ego quoque utriusque subscribo, idemque cum illis sentio, & sanctæ trinitatis gratia munitus ætatem in illis transigere exopto.

Athanasius Paraliorum episcopus dixit: Et ego quoque eadem pono, affirmoque, & cum recta fide patris nostri Cyrilli archiepiscopi consentio.

Eusebius episcopus Aspronorum ciuitatis Ancyra dixit: Cum perspiciam, inter fidem per piissimi Deoque dilectissimi patris nostri & episcopi Cyrilli episto-

Iam explanatam, & fidem Nicææ quondam a sanctis patribus editam, summam concordiam intercedere, assentior & recipio, eademque cum illis credo, sentio, & doceo.

Theon episcopus Sethroeti dixit: Sanctissimi archiepiscopi nostri Cyrilli epistolæ, quod fidei a sanctis patribus olim Nicææ congregatis expositæ consona doceat, subscribo.

Daniel Darnensium episcopus dixit: Sanctissimi Deoque deuotissimi patris nostri Cyrilli epistolæ iam recitatæ, quod fidei sanctorum patrum Nicæanorum consona exponat, assentior.

Macarius ciuitatis Antei episcopus dixit: Quando eamdem Spiritus sancti gratiam in fidei symbolo a sanctissimis Nicænis patribus exposito, & in sanctissimi sacratissimique archiepiscopi Cyrilli epistola comperio, suspicio & veneror vtrumque, optoque eamdem custodire, regentem & saluantem hominum genus.

Sosipater Septimiæ episcopus dixit: Prolixo elaboratoque fermone egregia sanctorum patrum miracula recensere, non est meæ facultatis, sed alterius cuiuspiam amplissima eruditione cumulati. Ceterum cum epistola sanctissimi, Deoque dilectissimi patris nostri & archiepiscopi Cyrilli ad Nestorium perscripta, & coram hic recitata, doctrinam Synodo trecentorum decem & octo patrum apud Nicæam quondam celebratæ consonam contineat, hoc ipsum ego sentio, & confirmo quod sancti patres senserunt & crediderunt.

κὶ σιωπῶν, καθὼς κὶ ὁ πατέρες ἡμῶν ὁ ἅγιοι ἐδεδύσαν κὶ ὀπίσθυσαν.

Κυελλου, τῆς τε ᾧδᾶ τῆς ὁσίως τῶν πατέρων πάλαι ἐκπεθείσης, σιωπῶν, καὶ ἐξομα, καὶ αὐτὰ πρὸς βίω, κὶ τὰ αὐτὰ δὲ ζῶ, καὶ διδάσκω.

Θέων ὀπίσκοπος Σέθροῦ εἶπε· Σιωπῶν τῆ ὀπίσθῃ τῆ ἀγιωτάτου δὲ χειροποιήτου ἡμῶν Κυελλου, σιωπῶν ἀνεδεδυμένη τῆ πρὸς τῆ ἐκπεθείσει παρὰ τῆς καὶ καιροῦ σιωπηλῶν ἀγιωτάτων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ.

Δαμιῆλ ὀπίσκοπος Δάρνειος εἶπε· Σιωπῶν τῆ ἀγνωθείσει ὀπίσθῃ ᾧδᾶ τῆ ἀγιωτάτου κὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν Κυελλου, σιωπῶν ἀνεδεδυμένη τῆ πρὸς τῆ ἀγιωτάτων πατέρων ἡμῶν τῆς ἐν Νικαίᾳ.

Μακάριος ὀπίσκοπος Αντειοῦ εἶπε· Εὐερον τὴ αὐτῶν ἁγίου πνεύματος χάριτι ἐκπεθείσει ᾧδᾶ τῆ ἀγιωτάτων πατέρων ἐν Νικαίᾳ πρὸς, ἐν τῆ ὀπίσθῃ τῆ ἀγιωτάτου κὶ ὁσίως τοῦ δὲ χειροποιήτου Κυελλου, θαυμάζω κὶ ἐμμένω, καὶ ἐξομα ταύτῃ διατηρεῖν κωβερνώσαν κὶ σιωπῶν τὸ τῆ ἀνεδεδυμένων γῆ.

Σωσίπαστρος ὀπίσκοπος Σεπτιμιακῆς εἶπε· Τὸ μὲν πολὺ καταινώσαι λόγον, κὶ ὅξειπῶν τὰ θαυμάσια τῆ ἀγίων πατέρων, ἐκ ἐμὸν ἀπὸ ἐν, ἀλλ' ἐτέρου λινὸς ἀγχιώτος μερίστῃ πύδθυσιν. ἀγνωθείσης πόνῃ τῆς ὀπίσθῃ τῆ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ δὲ χειροποιήτου Κυελλου, τῆς θεοφείσης πρὸς Νεστόριον, κὶ σιωπῶν ἀνεδεδυμένη τῆ πρὸς τῆ Νικαίᾳ πόλιν, οὐτὼ καὶ ζῶ δὲ ζῶ.

Σαμυήλ

ANNO CHRISTI 431.

Σαμουήλ Ἐπίσκοπος Δύσθεως Πενταπόλεως εἶπε· Σύμφωνα πρὸς τοὺς ἁγίους πατέρας τοὺς καὶ τῶν Νικαίων συνόδου συνελθόντων, καὶ οὕτω καὶ πρὸς ἐπακούσας καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου πατρὸς τοῦ Θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου.

Στρατήγιος Ἐπίσκοπος Ἀφρικίδος ἐπαρχίας Αὐγυσταμνικῆς εἶπε· Σύμφωνα καὶ ὁμόψακα τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν τῶν τελαχοσίων δεκά καὶ ὀκτώ Ἐπισκόπων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνεδρεύσαντων ἀειεχούσης τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ὑποαναγνωθείσης τοῦ ἁγίου πατρὸς τοῦ Θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου, τῆς γραφείσης ἀπὸ τοῦ ἐπιλαβέστατου Νεστέρου, ἀναγκαίως ἐφρόνησα καὶ φρονῶ, καὶ Ἐπιστάτω καὶ πρὸς ἐπὶ τῆς παραμύθου χάριτι τοῦ ἁγίου τελαχίου, καὶ ταύτης τῆς ἁγίας Θεοφιλοῦς συνόδου.

Εὐσέβιος Ἐπίσκοπος Νεαποπόλεως ἐπαρχίας Ἀρκαδίας εἶπε· Ἀπεδέξαμην τῶν Ἐπιστολῶν συμφωνοῦσαν τῆς πρὸς τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ καὶ ταύτων πρὸς ἐπὶ τῶν ἐννοιδῶν.

* κατ' αὐτῶν

Μαξιμος Ἐπίσκοπος Ἡλιουπολιτῶν ἐπαρχίας Αὐγυσταμνικῆς εἶπε· Ἀπεδέξαμην τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ ἁγίου πατρὸς τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Κυρέλλου, ὁρθῶς οὕτως, καὶ σύμφωνον τῆς τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ πρὸς ἐπὶ.

* ὁμοφρονῶν

Γαῦλος Ἐπίσκοπος Φλαβωνίας εἶπε· Μίαν καὶ τὴν αὐτὴν διαλάμπουσαν πίστιν, ὁμοειδίαν μὲν πάλαι διὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, νῦν δὲ καὶ διὰ τῆς μεγάλης ταύτης συνόδου ἐκ τῆς συμφωνοῦσης Φανείσης, καὶ

* συμφωνῶν

ὁδοῦ ἐκ τῆς συμφωνοῦσης Φανείσης, καὶ

Samuel Dythensis Pentapolis episcopus dixit : Nihil a sanctis patribus, qui apud Nicæam quondam conuenerunt, diuersum credo: auditaque sanctissimi patris & archiepiscopi Cyrilli epistola, illius sententiam & fidem admitto.

Strategius Athribidis prouinciae Augustamnicae episcopus dixit : Quandoquidem epistola sanctissimi piissimique archiepiscopi Cyrilli iam ad reuerendissimum Nestorium perscripta, & modo relecta, ea complectitur & profitetur, quæ cum fide & doctrina sanctorum patrum nostrorum olim Nicææ congregatorum per omnia consentiunt; necessario quod illa sentit & credit, ego quoque credo & sentio, credidique & sensi : atque in hac fide, sanctæ trinitatis, sacræque huius Deo dilectæ Synodi gratia & auxilio, constanter permanco.

Eusebius Nilopolis prouinciae Arcadiae episcopus dixit : Epistolam utpote fidei sanctorum patrum consonam recepi, & iuxta illius sententiam credo.

Marinus Heliopolis prouinciae Augustamnicae episcopus dixit : Epistolam sanctissimi archiepiscopi nostri Cyrilli amplexus sum, ut quæ & vera doceat, & sanctorum patrum Nicænorum fidei consentiat.

Paulus Flauonenis episcopus dixit : Vnam dumtaxat illustrem fidem, quæ olim quidem per sanctos patres apud Nicæam congregatos exposita est; nunc vero & per hanc magnam concordemque Synodum recitata, & per sanctissimi patris nostri Cyrilli

ὁδοῦ ἐκ τῆς συμφωνοῦσης Φανείσης, καὶ

epistolam fufius illustriusq; prædicata est, credo, & huic vni adhæreo; per quam etiam salutem me consecuturum confido, dum ipsam in Christo profiteor.

Metrodorus Leontorum episcopus dixit: Quoniam quidem sancta fides a sanctis patribus qui in ciuitate Nicæa conuenerunt, exposita, & epistola sanctissimi piissimiq; patris & archiepiscopi Cyrilli pridem ad religiosissimū Nestorium perscripta, & paulo ante hic relecta, diuersis dictionibus vnam eandemq; fidei sententiam complectuntur; necessario & ego quoque huic subscribo, & sanctæ trinitatis gratia eadem credo, profiteor, ac teneo.

Theopemptus Cabasorum episcopus dixit: Superuacaneum est ab Ægypti episcopis rectæ fidei rationem exigere. Nulli enim dubium est, quod fidem a sanctissimo sacratissimoque archiepiscopo & patre nostro Cyrillo expositam sequimur & amplexamur, quæ sanctorum patrum fidei concordat.

*Heraclæ

Heraclides * Heracleensium Arcadiæ episcopus dixit: Cum sanctorum patrum nostrorū olim apud Nicæam congregatorum fides, & sanctissimi Deoque amantissimi archiepiscopi & patris nostri Cyrilli epistola vnam eandemque fidem cōcordi consensu profiteantur & prædicent; ego qui in ea ipsa fide natus & educatus sum, per sanctæ trinitatis gratiam semper in eadem hac fidei sententia perseuerare desidero.

Sabinus Panis prouinciæ Thebaidis episcopus dixit: Posteaquā

παντός τ' αὐτῆς ἀρχομαι γνώμης ἐστίν, χάριτι τ' ἀγίας τετραδίου.

Σαβῖν ὁ ἐπίσκοπος Γανός ἐπαρχίας Θεβαϊδῶν εἶπε· Τῆς πί-

πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου λαμπερῶ-
τερῶ κηρυχθεῖσαν, ἔχω, καὶ πισ-
τεύω, καὶ ταύτῃ συνήθεμαι, δι-
ὅτι ἡς σώζεσθαι καὶ πιστεύω, ὁμολογῶν
αὐτῶ ἐν Χριστῷ.

Μητρόδωρος ὁ ἐπίσκοπος Λεόντων
εἶπε· Τῆς ἀγίας πίσεως τῆς ἐκτεθεί-
σης παρὰ τῶ ἀγίων πατέρων ἡμῶν ἐν
τῇ Νικαίῳ, καὶ τῷ νυκτὶ ἀναγνωσθείσης
ἐπιστολῆς τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλε-
στάτου πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυ-
ρίλλου, τῆς γραφείσης πάλαι πατρὸς
τοῦ θεοσεβέστατου Νεστορίου, μίθῃ
ἐχουσῶν πίστιν ἐ διδόσκων ἐ διαφέ-
ροις συλλαβαῖς, ἀναγκάτως ἐγὼ
ταύτῃ συνήθεμαι, τὰ αὐτὰ πιστεύων,
καὶ δοξάζων, καὶ συνομολογῶν, χα-
ριτι τῆς ἀγίας τετραδίου.

Θεόπεμπτος ὁ ἐπίσκοπος Κασα-
βάσου εἶπε· Περιλήθον ὅτι ἐστὶν δόξα
Αἰγυπτίου ἐπισκόπου τοῦ πατρὸς τῆς ὁ-
ρθῆς πίσεως ἀπαπειθεῖν λόγον. πάν-
τως ἀπιστοῦσιν, ὅτι τῇ πίστι τῇ ἐκτε-
θείσῃ παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὁσαυ-
τάτου πατρὸς ἡμῶν ἐ ἀρχιεπισκόπου
Κυρίλλου ἑξακολουθοῦμεν, καὶ συνα-
νοδοῦμεν, συμφώνως οὔσης τῆς ἀγίας
πατέρων πίσεως.

Ἡρακλείδης ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἡ-
ρακλεωτῶν Ἀρχαδίας εἶπε· Τῆς πί-
σεως τῆς ἀγίων πατέρων ἡμῶν, τῆς
συναχθέντων πάλαι ἐν τῇ Νικα-
ίῳ, καὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀγιωτάτου
καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ
ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, μίθῃ
σύμφωνον κηρυττουσῶν καὶ ὁμολο-
γουσῶν πίστιν, ἀναγκάτως ἐγὼ πα-
χθεῖς καὶ γραφεῖς ἐν αὐτῇ, μέλει

ANNO CHRISTI 431. πάλι

σεως τῆς ἁγίων πατέρων τῆς ἐκτεθείσης ἐν τῇ Νικαίῳ πάλαι, καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς θεοσεβείας τοῦ καὶ βλαβεράτου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου σύμφωνον ἐχούσης πλὴν πίστιν, ταύτη καὶ γὰρ ἀναγκαίως σωπείδεται χεῖρι τῆς ἁγίας τετραδός.

* Ηρακλῆος ἐπ. Ταμιαθῶν

* Ηρακλῆος Ἐπίσκοπος Ταμιαθῶν εἶπεν· Οὐδέμιαν ᾤραμα γὰρ ἐχούσης τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἁγιωτάτου καὶ θεοσεβείας τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ δεξιόσκοπου Κυρίλλου πρὸς τὴν ἐν τῇ Νικαίῳ πάλαι ἐκτεθείσει πίστιν περὰ τῆς ἁγίων πατέρων, ἀναγκαίως ταύτη καὶ γὰρ σωπείδεται χεῖρι τῆς Χειρὸς.

* Ελεαρχίας

Ἰσαὰκ Ἐπίσκοπος Ἐλεαρχίας εἶπεν· Ομοιογῶν πλὴν αὐτῶν ἐστὶν συμφωνίαν ἐν τῷ συμβόλῳ τῆς ἁγίων πατέρων, καὶ ἐν τῇ Ἐπιστολῇ τῆς ἁγιωτάτου Κυρίλλου, ἢ καὶ γὰρ ἀναγκαίως σωπείδεται χεῖρι τῆς Χειρὸς.

* Σωδ.

Εὐπύριος Ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως τῆς Ἀσίας εἶπεν· Ἐκ νέας ἡλικίας καὶ δὲ τῆς Ἐπιστολῆς, ἢ δὲ ἐν Ἰερινίδημι ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς δεξιόσκοπου Κυρίλλου, τῆς δεξιόσκοπου βλαβεράτου Νεστορίου. σύμφωνον γὰρ εὐρέθη τῇ ἐκτεθείσει πίστι τῆς τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ τῆς σωελθόντων ἐν τῇ Νικαίῳ καὶ οὕτω πίστεω, καὶ δὲ καὶ ἅγιοι πατέρες ὄξεδεντο ἐν ταύτῃ τῇ μεγάλῃ σωόδῳ.

Ἀδελφίον Ἐπίσκοπος Σάειος εἶπε· Τῆς πίστεως τῆς ἁγίων πατέρων τῆς ἐκτεθείσης ἐν τῇ Νικαίῳ πάλαι, καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς θεοφιλέστατου καὶ βλαβεράτου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου σύμφωνον ἐχούσης πίστιν, ταύτη καὶ γὰρ ἀναγκαίως σωπείδεται χεῖρι τῆς ἁγίας τετραδός.

Concil. Tom. 5.

sanctorum patrum fides in ciuitate Nicæa olim exposita, & religiosissimi Deoque deuotissimi patris nostri Cyrilli epistola vnâ eademque fidei doctrinam continent; sanctæ trinitatis gratia nixus non possum equidem huic non subscribere.

Heraclitus Tamiathensis episcopus dixit: Cum inter sanctissimi reuerēdissimi que archiepiscopi & patris nostri Cyrilli epistolam, & fidem a sanctis patribus Nicææ olim expositam nulla omnino differentia sit, per Christi gratiam ego quoque necessario huic assentior.

Isaac Elearchiæ episcopus dixit: In sanctorum patrum symbolo, & sanctissimi Cyrilli epistola eundem fidei sensum agnosco; cui proinde per gratiam Dei ego quoque subscribere necesse habeo.

Eutychius Theodosiopolis Asiæ episcopus dixit: Ex religiosissimi archiepiscopi Cyrilli epistola ad piissimum Nestorium scripta nihil alienum ab ea fide accepimus, quam ab incunte ætate imbibimus. Nam fidei a trecentis decem & octo patribus Nicænis editæ vndequaque consona comperitur, & ita credo, quemadmodum sancti patres in magna hac Synodo exposuerunt.

Adelphius Saensium episcopus dixit: Cum sanctorum patrum fides quondam apud Nicæam explanata, & Cyrilli religiosissimi & piissimi patris nostri epistola vnâ eademque fidei doctrinam profiteantur; per sanctæ trinitatis gratiam ego quoque huic consentire debeo.

Rhodon Palæropolis Asiae episcopus dixit: Quando Cyrilli sanctissimi sacratissimique episcopi epistola a sanctis patribus Nicænis nihil omnino discrepat, ego ipse quoque, hoc est, secundum fidem ab illis expositam, credens subscribo.

Nestorius Sionis prouinciæ Asiae episcopus dixit: Sanctorum Nicænorum patrum expositio-nem complectens, quodque illi professi sunt, firmiter tenens, & Deo deuotissimi episcopi Cyrilli epistolam ab illorum doctrina minime recedere deprehendens; ei quoque non secus atque sanctorum patrum expositioni adstipulor, & quod vitæ temporis mihi reliquum est, hoc per Christi gratiam in hac ipsa fide transigere vehementer cupio.

Anderius episcopus ciuitatis Cherronesi prouinciæ Cretæ dixit: Sanctorum patrum fides, qui apud Nicæam aliquando conuenerunt, perinde ac preciosum quoddam vnguentum per Cyrilli sanctissimi piissimique patris nostri epistolam adaperitum maiori fragrantia nos affecit. Quare & ego eundem fidei sensum, eandemque mentem obtinenti subscribo, & ita credo, & in hac vita perpetuo perseuerare desidero.

Paulus episcopus ciuitatis Lampæ prouinciæ Cretæ dixit: Cum audiuerim & inuenerim epistolam sanctissimi & Deo dilectissimi episcopi Cyrilli consonam expositæ fidei patrum qui conuenerunt in ciuitate Nicæna, ei assentior, atque ita credo, & cupio in ea fide perpetuo permanere.

του κὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου, ταύτην σιωπῆδεμαί, ἐ οὕτως πισθῶ, κὶ ἄρῶμαι μέλει παντός ἐ ταύτην τῆν πίστιν διαμείναι.

Ρόδων ἐπίσκοπος Παλαμάς πό-
λειως τῆς Ἀσίας εἶπεν· Οὐδὲν ἀπα-
δύσης τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου ἐ-
οσιωτάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου τῆ
ἀγίων πατέρων τῆν σιωελδόντων ἐ
τῆ Νικαέων πόλει, κὶ αὐτὸς οὕτω πι-
σθῶν κἀ ἀπίδεμαί κτλ τὴν ἐκτεθεί-
σαν παρ' αὐτῶν πίστιν.

Νεστόριος ἐπίσκοπος Σιών τῆς
Ἀσίας εἶπε· Κατὰ τὴν ἐκδοκὴν τὴν
χρημοβύλιον παρὰ τῆν ἀγίων πατέρων
ἐν Νικαία πισθῶσας κἀ αὐτὸς, κἀ
οὕτως ἔχων, ἄρῶμαι σιωφῶδῶ κἀ τὴν
ἐπιστολὴν ἀειέχουσαν τῆς θεοφιλε-
στάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου ἐ ταύ-
τη τῆν πίστιν κὶ ἐκδέσθαι τῆν ἀγίων πατέ-
ρων κὶ αὐτὸς σιωπῆδεμαί, κἀ ἄρῶ-
μαι ἐν ταύτῃ τῆν πίστιν Ὁ λοιπὸν
* διαβιῶναι τῆς ζωῆς μου χρόνον κἀ
εὐε τῆς Χριστοῦ.

Ἀνδρείος ἐπίσκοπος Χερρόνη-
σου πόλεως ἐπαρχίας Κρήτης εἶπεν·
Ὡσπερ μύρου πολυήμου τῆς πίστεως
τῆν ἀγίων πατέρων τῆν σιωελδόντων
ἐν τῆ Νικαέων ἀνεωχθείσης, ἐπὶ
πλείῃ ἡμᾶς βῶδιασε διὰ τῆς ἐπι-
στολῆς τῆς ἀγιωτάτου κἀ θεοσεβεί-
του πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, συμ-
φωνα κἀ ὁμόδοξα ἐχούσης. κὶ αὐ-
τὸς ταύτην σιωπῆδεμαί, κὶ οὕτω πι-
σθῶν ἄρῶμαι πάντα ὅ τῆς ζωῆς
μου χρόνον.

Παῦλος ἐπίσκοπος πόλεως Λάμ-
πης ἐπαρχίας Κρήτης εἶπε· Τῆς τῆν
ἀγίων πατέρων τῆν σιωελδόντων ἐν
τῆ Νικαέων πόλει ἐκτεθείσης πίστεως
ὁμόφωνον ἐ ὁμόδοξον ἐπακούσας
τε ἐ ἄρῶν τῆ ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτά-

Nicænam ciuitatem a sanctis patribus olim celebratæ assentior: adstipulor etiam sanctissimi archiepiscopi nostri Cyrilli epistolæ, ad vltimum vsque vitæ meæ diem hanc fidem seruaturus.

Ammonius Panephyfi Augustamnicæ prouinciæ episcopus dixit: Fidei trecentorum decem & octo episcoporum insisto, assentiorque: Cyrilli quoque archiepiscopi sanctissimi epistolæ ad Nestorium scriptæ, quod a sanctorum patrum doctrina minime dissentiat, subscribo, & sic credo, atque in hac fide decedere cupio.

Alypius Selæ prouinciæ Augustamnicæ episcopus dixit: Sanctissimi & religiosissimi patris nostri archiepiscopi Cyrilli epistolam, quam ad piissimum Nestorium perscripsit, audiui: & hæc est consona fidei a sanctis & diuinis patribus expositæ. & ego quoque ita credo; huic orthodoxæ fidei inhæreo; sicque ex hac vita migrare, Christique tribunali fisci percupio.

Perrebius Theffallicorum saltuum episcopus dixit: Fidem per sanctos patres apud Nicæam editam, vt stabilem immotamque legem complector. Complector etiam Cyrilli sanctissimi episcopi fidem per epistolam tamquam fidam fidei Nicæanæ interpretem explanatam, sicuti sancti patres qui ante me dixerunt, deposuere.

Philumenus episcopus ciuitatis Cinnæ prouinciæ Galatiæ, dixit: Cum sanctissimi Deoque deuotissimi episcopi Cyrilli epistolam, fidei a trecentis decem & octo sanctis patribus Nicææ con-

τῆ καὶ Νικαίου ἡμετέρας τῆ ἀ-
ρίων πατέρον, καὶ τῆ ἐπιστολῆ τῆ ἀ-
ριωνάτου δεχρεποκόπου ἡμῶν Κυ-
ελλου, καὶ αὐτὸς συνβουλεύσας τῶν
τῶν διαφυλάξαι μέγιστος ἐχάρις
ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Αμμωνίου ὁ ἐπίσκοπος πόλεως
* Πανεφύσου ἐπιστολῆς Αὐγουσταμνικῆς
καὶ εἶπε: Ταύτη τῆ πίστι καὶ πιστώ καὶ
ἐμμένω τῶν τετρακοσίων δεκά καὶ ὀκτώ
ἐπισκόπων καὶ τῆ ἐπιστολῆ τῆ γραφεί-
ση πρὸς Νεστόριον ὡς τῆ ἀγιώτα-
του δεχρεποκόπου Κυελλου συν-
πίδεμα, συμφώνως οὐσῆ τῶν ἀρίων
πατέρον καὶ οὕτω πιστώ, καὶ ἐν αὐ-
τῇ ἀποθανεῖν βούλομαι.

Αλύπιος ὁ ἐπίσκοπος Σέλης ἐπισ-
τολῆς Αὐγουσταμνικῆς εἶπεν: Ἐπίκου-
σα τῆς ἐπιστολῆς τῆ ἀριωνάτου καὶ Θεο-
φιλετάτου πατρὸς ἡμῶν δεχρεποκό-
που Κυελλου, τῆ γραφείσης πρὸς
Νεστόριον ὡς βλαβέστατον καὶ αὐτῆ
ἔστι συμφώνως ἡ ἐπιστολῆ τῆ ἐκτεθείσης
πίστι παρά τῶν ἀρίων καὶ θεοφόρον πι-
τέρον καὶ οὕτω πιστώ καὶ ἐν τῇ ὁρ-
δοδόξῳ ταύτῃ πίστι, καὶ βούλομαι τὸ ἐν-
θάδε βίον καταλῆσαι, καὶ τῶν βῆματι
τῆ Χριστοῦ ἀδραστεῖν.

Περρέβιος ὁ ἐπίσκοπος τῆ Θεσσαλι-
κῶν σαλπῶν εἶπεν: Ἀρραγοῦ καὶ ἀλι-
νοῦς ἕως τῆ ἐκτεθείσης ἐν Νικαίᾳ πί-
στεως παρά τῶν ἀρίων πατέρον, καὶ τῶν
σύμφωνον ταύτῃ δι' ἐπιστολῆς ἐκτε-
θείσης πίστι ὡς τῆ ἀγιώτατου ἐπισκό-
που Κυελλου ἐργῶ, κατὰ καὶ οἱ πατέρες
ἡμῶν πάντες ἀγιοὶ πατέρες κατέδεικτο.

Φιλομένου ὁ ἐπίσκοπος πόλεως
Κίννης τῆς Γαλατίας εἶπε: Συμφών-
ως τῆ ἐκτεθείσης τῆς πίστεως τῶν τετρακοσίων δεκά καὶ ὀκτώ ἀρίων ἐπισκόπων

ANNO
CHRISTI
431.

ἦν καὶ Νίκαιαν, σωπίδεμα αὐτοῖς, καὶ πσιβίω, καὶ αὐτοῖ τε Ἰζέ-
δεντο. Ὁ ἄγιοι πατέρες, καὶ ἡ Ἐπι-
σολὴ τῆ ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Κυ-
ρέλλου ἀειέχθ.

Ερμολόγος ἐπίσκοπος Ρινοκου-
ρούρων εἶπεν. Ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνύ-
μα ἄγιον, τὸ, τε τοῖς πατέροι τοῖς
ἐν Νικαίᾳ ἐνηχῆσαν ἀπὸ τῆ πίστεως,
καὶ τὸ ἐν τῇ ψυχῇ καὶ γλώττῃ τῆ ἀ-
γιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου πατρὸς καὶ
ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου, τῆ πλὴν
Ἐπιστολῆ Ἰσααροβόλου ἀπὸ τῆ
διόρθωσιν ἦν ἀπὸ τῆ θεοσεβεί-
του Νεστορίου ἐπὶ ἐκκλησίας μὴ κε-
λῶς λεχθέντων. διὸ καὶ πλὴν συμ-
φωνίαν θαυμάσας, σύμφωνα
καὶ αὐτὸς τῇ ἡμετέραν δόξῃ ἡγού-
μενον, τὰ αὐτὰ τῇ ἀγιωτάτῃ σωό-
δῳ καταπίδεμα.

Εὐόπιος Ἐπίσκοπος Πτολεμαί-
δος τῆ Πενταπόλεως εἶπε. Τεθαύ-
μακα πλὴν συμφωνίαν τῆ Ἐπιστολῆς
τῆ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πα-
τρὸς ἡμεῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρέλ-
λου, τῆ ἀπὸ τῆ θεοσεβείαν Νεσ-
τορίου ἀπὸ τῆ διόρθωσιν ἦν ἐκ ὁρθῶς
εἰρημῶν γραφείσης, καὶ τῆ συμβό-
λου τῆ ἀπὸ τῆ ἀγιωτάτων καὶ θεοσε-
βεστάτων πατέρων ἡμεῶν τῆ ἐν Νικαίᾳ
συναχθέντων καὶ καὶ μηδὲν ἐν αὐτῇ
ἐνηλλαζμένον σωιδῶν, σωπίδεμα
καὶ πάσης τῆ σωόδου πῶ συμφώνῳ
τῆ ὁρθῶς ἐχούσης πίστεως.

* Κοπτιῶν
Φοιβάμμων ἐπίσκοπος * Κοπτιῶν
τῆς Θεβαϊδῆ εἶπεν. Ὁμοθυμαμί
ἡ ἀναγνωθεῖσα Ἐπιστολὴ τῆ ἀγι-
ωτάτου πατρὸς ἡμεῶν Κυρέλλου τοῖς
ἐκτεθεῖσι δόγμασι παρὰ τῇ ἐν τῇ
Νικαίᾳ σωόδῳ, ἐν μηδὲν ἀπάρδουσα ἀπὸ τῆ διόρθωσιν μὲν τῆ ὁρθοδόξων,

gregatis exposita concordem
consonamque deprehendam, ego
quoque utrisque subscribo; nec
diuersum ab eo quod sancti pa-
tres exposuerunt, & sanctissimi
episcopi Cyrilli epistola conti-
net, credo.

Hermogenes Rhinocurorum
episcopus dixit: Vnus & idem est
Spiritus, qui patres Nicænos olim
de fide instituit, & qui sanctissimi
sacratissimi que patris & archie-
piscopi Cyrilli animam & lin-
guam mouit, dum per epistolam
ea emendare studet, quæ a religio-
sissimo Nestorio publice pro con-
cione minus recte dicta fuerant.
Quamobrem vtriusque consen-
sionem admirans, sanctorumque
patrum sententiæ accedens, ea-
dem cum sacra hac Synodo pono
affirmoque.

Euoptius episcopus Ptolemai-
dis Pentapoleos dixit: Maiorem
in modum admiror concordiam
inter sanctissimi piissimique pa-
tris nostri & archiepiscopi Cyril-
li epistolam, quam, dum reueren-
dissimum Nestorium ab erronea
prauaq; doctrina ad rectam viam
reuocare nititur, ad illum perscrip-
sit, & symbolum per sanctissimi-
mos & religiosissimos patres no-
stros in Nicæa ciuitate congrega-
tos editum. Cum ergo illa nihil
differre deprehendam, ego quo-
que cum vniuersa Synodo con-
sensionem rectæ fidei annuo.

Phoebammon Copti Thebai-
dis episcopus dixit: Quoniam qui-
dem epistola sanctissimi patris no-
stri Cyrilli iam recitata dogmati-
bus in Synodo Nicæna editis ita
consentit, vt in nullo ab illis dif-
ferentiat, ad orthodoxorum dire-

tionem, & hæreticorum dogmatum euerfionem, ego quoque ita credo, & ita depono.

* Cirencs

Zeno episcopus *Cyrri ciuitatis Cypri dixit : Cum ea quæ sancti patres apud Nicæam congregati decreuerunt, & ea rursum quæ sanctissimus pater noster & archiepiscopus Cyrillus scripsit, minime inter se pugnent; nos quoque eisdem assentimur, eandemque cum illis fidem profitemur.

* Helicrensis.

Martyrius * Helistrorum episcopus dixit : Iam inde a maioribus in sacris Nicænae Synodi sanctionibus educati, ad finem vsque eisdem seruare speramus. Ceterum cum epistolam sacratissimi archiepiscopi Cyrilli modo lectam auditamque, sacris Canonibus minime refragari deprehendamus, confidimus fore vt populus nobis concreditis ad finem vsque integros seruemus.

Hefychius Parii episcopus dixit : Quamquam solus ex prouincia mea præsto sim, idque ex voto; eius tamen fidei me esse profiteor, quam sanctissimi & piissimi patres in Nicæa congregati tradiderunt, quamque sanctissimus Deoque dilectissimus archiepiscopus Cyrillus epistola ad religiosissimum Nestorium perscripta roborauit.

Helladius Adramytii episcopus dixit : Iuxta trecentorum decem & octo sanctissimorum Deique amantissimorum patrum nostrorum expositionem, & sacratissimi archiepiscopi Cyrilli epistolam credo, & hanc fidem seruabo.

Dion ciuitatis Thebarum episcopus dixit : Quamquam solus ex prouincia mea præsto sim, idque ex voto; eius tamen fidei me esse profiteor, quam sanctissimi & piissimi patres in Nicæa congregati tradiderunt, quamque sanctissimus Deoque dilectissimus archiepiscopus Cyrillus epistola ad religiosissimum Nestorium perscripta roborauit.

καταίρεισιν δὲ τῶν αἰρετικῶν δογματῶν· καὶ γὰρ πισθῶν καὶ σωπῆσαι.

ANNO CHRISTI 451.

Ziwon Ἐπίσκοπος πόλεως * Κυρρίου εἰς τῆς Κύπρου εἶπε· Τοῖς ὁμοδοξοῦσι πατρῶν τῶν ἀγίων πατέρων τῶν κατὰ Νίκαιαν, καὶ τοῖς γραφεῖσι πατρῶν τῶν ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου, συμφώνοις οὖσι καὶ ἡμεῖς σωπῶμεθα, τὴν αὐτῶν πίστιν ὁμολογοῦντες.

* Κυρρίου

Μαρτύριος Ἐπίσκοπος Ἡλικρῶν εἶπε· Ἀνοδὲν ἐστὶν ἀπορρήτων τοῖς κανόσι τῶν κατὰ Νίκαιαν ἐπιγραφέντων, καὶ πισθῶμεν τούτοις μέχρι πέλοισι διαφυλάξαι· εἶτα δὲ καὶ τῶν ἐπισημῶν ἀπακούσαντες τῶν ὁμοδοξοῦντων ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου, καὶ συμφωνῶν τῶν αὐτῶν ἀγίων κανόνων, πισθῶμεν ἕως τέλους καὶ διαφυλάξαι καὶ τηρῆσαι τὸν ἡμῶν ἐμπισθῶμεν λαοῖς.

Ἡούχιος Ἐπίσκοπος Παρίου εἶπε· Εἰ καὶ μόνος ἐστὶν ἐπαρχίας τῆς ἐμῆς, καὶ τῶν δι' ἐμὴν ἐλπίδων, ἀλλ' οὐ γὰρ καὶ αὐτὸς τῆς πίστεως τῆς αὐτῆς εἶναι καταπίπτει, ἥς ἡμεῖς ἐξέδεντο ἡ ἀγάτοι καὶ θεοσεβῆσαι πατέρες ἐν Νικαίᾳ συνελθόντες· τῶν αὐτῶν καὶ ἐκύρωσεν ὁ ἀγιωτάτος καὶ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κυρέλλος διὰ τῆς ἐπισημῆς τῆς γραφείσης πρὸς τὸν δὲ λαβέσθαι Νεστόριον.

Ἐλλαδῖος Ἐπίσκοπος Ἀτραμύτου εἶπε· Τὴν ἐκδοξίαν τῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἀγιωτάτων ἐπιγραφέντων πατέρων ἡμῶν, ἐπὶ τῶν ἐπισημῶν τῶν ὁμοδοξοῦντων ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου πισθῶν, καὶ τὴν

* Ἀτραμύτου

πίστιν αὐτῶν διαφυλάξω. Δίων Ἐπίσκοπος πόλεως Θηβῶν εἶπε·

* Ἐπισημῶν

ANNO CHRISTI 431

πε Πίσις μοί ὅτι τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν κτ' Νίκαιαν, καὶ τῶν ὁμολογῶν.
οἶδα δὲ τῶν αὐτῶν φρονήματα καὶ
ἁγιώτατον πατέρα καὶ συλλειτουργόν
ἀρχιεπίσκοπον Κυρίλλου διὰ τῆς ἁ-
γίας ἐπιστολῆς ἐκτείναι καὶ εἰρηκέναι,
τῆς γραφείσης πρὸς Νεστόριον.

Ἀνδρέας ἐπίσκοπος Ἐρμουπό-
λεως τῆς Θεσσαλίας εἶπε· καὶ ἐν-
φισιμένα πρὸς τῆς ὁρθῆς καὶ σωτηριώ-
δους πίστεως πρὸς τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν τῇ Νικαίᾳ πόλει συναχθέν-
των τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ ἐπι-
σκοπῶν, ἐκ τῶν τῶν ἁγιωτάτου καὶ
ὁσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπι-
σκοποῦ Κυρίλλου ἀναγνωθεῖσα ἐπι-
στολὴ, καὶ ἀποσταλεῖσα τῶν βίλαβιστά-
των Νεστορίῳ, συνάδουσαν τοῖς πάλαι
δεδογματισμένοις πρὸς τῶν αὐτῶν
ἁγιωτάτων ἐπισκόπων τῶν ἐν τῇ Νι-
καίᾳ πόλει συναχθέντων, πιστῶ καὶ
δοξάζω τὴν τῶν ὁρθοδόξων πίστιν.

Καὶ πάντες ὁμοῦ, καὶ πρὸς
ταχύτερον ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐπισκοπῇ αὐ-
τῶν κατεπίθενται, καὶ οὕτω πιστῶσι,
καθὼς καὶ ὁ πατέρας ἐξέθεντο, καὶ ἡ
ἐπιστολὴ τῶν ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκό-
που Κυρίλλου, ἡ γραφεῖσα πρὸς
Νεστόριον ἐπίσκοπον, ἐγνώρισεν.

Παλλάδιος ἐπίσκοπος Ἀμα-
σειᾶς εἶπεν· Ἀκόλουθον ὅτι καὶ τῶν ἐπι-
στολῶν τῶν βίλαβιστάτου Νεστορίῳ ἀνα-
γνωθεῖται, ἧς ἐμνημόνευσε κατ' ἀρ-
χῆς ὁ βίλαβιστάτος πρεσβύτερος
Γέζυς· ὥστε γινώσκαι ἡμᾶς, εἰ καὶ κείνῃ
σύμφωνός ἐστι τοῖς πρὸς τῶν ἁγίων πα-
τέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθεισῶν.

Καὶ ἀναγνωθεῖσα ἰσοπέτα-
κται καθὼς ἀεὶ ἐχέτω. Τὰς βίλαβιστάτου καὶ θεοφιλεστάτου συλλει-
τουργῶν Κυρίλλου, Νεστορίῳ ἐν κωλείῳ χαίρειν. Τὰς μὲν καθ' ἡμῶν
Concil. Tom. 5.

scopus dixit : Sanctorum Nicæ-
norum patrum fide imbutus, eam
profiteor: ac sanctissimum patrem
& comministrum Cyrillum ar-
chiepiscopum epistola ad Nesto-
rium exarata, eodem quoque sen-
su fidem exposuisse & protulisse
non ignoro.

Andreas Hermopolis Thebai-
dis episcopus dixit : Secundum
ea quæ de recta salutarique fide a
trecentis decem & octo sanctis
patribus & episcopis in Nicæa ci-
uitate quondam congregatis de-
creta sunt, & sanctissimi sacratis-
simique patris nostri & archie-
piscopi Cyrilli epistolam ad re-
uerendissimum Nestorium mis-
sam, & nunc vero recitatam, ut
quæ priscis Nicæanorum patrum
sanctionibus per omnia consen-
tiant, & credo, & orthodoxam fi-
dem teneo.

Et ceteri omnes episcopi, qui
suo ordine & loco supra memo-
rati sunt, eadem deponunt, &
ita credunt, sicut patres expo-
suerunt, & epistola sanctissimi
archiepiscopi Cyrilli ad Nesto-
rium episcopum perscripta de-
claravit.

Palladius Amaseæ episcopus
dixit: Consequens est ut & reue-
rendissimi Nestorii epistola lega-
tur, cuius religiosissimus presby-
ter Petrus initio mentionem fecit;
ut hinc intelligamus, num & illa
quoque sanctorum patrum Nicæ-
norum expositioni consentiat.

Et lecta est ad eum modum, Par. t. c. 9.
quo supra præmittitur.

Religiosissimo Deoq; amabi-
lissimo comministro Cyrillo Ne-
storius in Domino Sal. Admira-

* Καὶ ἀνα-
γνωθεῖσα
τοῖς πάλαι
δεδογματι-
σμένοις

bilium literarum tuarum contumelias, quas in nos iacis, tamquam medica quadam mansuetudine dignas, missas facio. & quæ sequuntur.

Et posteaquam lecta est epistola, Cyrillus episcopus Alexandriae dixit: Quid videtur sanctæ huic & magnæ Synodo de epistola modo recitata? Numquid hæc ipsa quoque fidei a sancta Nicænorum patrum Synodo expositæ consentanea esse videtur, an vero secus?

Iuuenalis Hierosolymorum episcopus dixit: Nullo modo consona est piæ fidei expositæ a sanctis patribus qui Nicææ conuenerunt; & eos anathematizo, qui ita credunt: etenim aliena sunt hæc omnia ab orthodoxa fide.

Flavianus Philippensium episcopus dixit: Omnia quæ epistola hæc complectitur, cum fide Nicæna aperte pugnant, suntque ab eadem omnino aliena: quare omnes qui ita credunt, a recta fide alienos esse iudicamus.

Firmus Cæsareæ Cappadociæ episcopus dixit: In proœmio pietatis speciem habet; at vero in sermonis progressu nulla ratione animi virus dissimulare amplius valens, deposita persona, diserte quod sentit eloquitur, & a trecentorum decem & octo sanctorum patrum fide dissentit, & sacratissimi archiepiscopi Cyrilli epistolæ contraria habet.

Valerianus episcopus Iconii dixit: Facile omnibus patet, religiosissimi Nestorii epistolam non solum cum sanctorum patrum

ἐπιστολῆ τῆ ὁσιωτάτου δεσχεποκόπου Κυελλου ἰσσηναντίως ἔχον.

Ὁ ἀλεξανδρῶς ἐπίσκοπος Ἰκονίου εἶπε· Γὰρ ἡ δισωότης ἢ τῆς ἐπιστολῆς ἐναντιότης τῆ βλαβεράτου Νεστορίου, οὐ μόνον τῆς πίστεως τῶν ἁγίων

ὑβρεῖς τῶν θαυμασῶν σου γραμμάτων ἀφήμι, ὡς μακροθυμίας ἀξίας ἰατρικῆς. καὶ τὰ λοιπὰ.

Καὶ μὲν τὸ ἀναγνωσθέντων ἐπισηλω, Κύριλλος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· Τί δοκεῖ ταύτῃ τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ συνόδῳ περὶ τῆς δευτέρας ἀναγνωστῆς ἐπιστολῆς; ἀρετὰ φαίνεται καὶ αὐτῇ συμφωνῶν τῇ τῆ ὁμοδοξίας πίστεως ἐν τῇ ἀγία συνόδῳ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν καίτοι καίτοι σωτηριζμένων ἐν τῇ Νικαίᾳ πόλει, ἢ οὐ;

Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπε· Οὐδαμῶς συμφωνῶν τυχάνει τῆ δισοβείας τῆς ἐκτεθείσης περὶ τῶν ἁγίων πατέρων ἐν τῇ Νικαίᾳ καὶ ἀναθεματίζω τὸν οὕτω πισθόντα, καὶ γὰρ ἄλλοτεία ταῦτα πάντα τυχάνει τῆς ὁρθοδόξου πίστεως.

Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Φιλιππῶν εἶπε· Τὰ ἐπιμύθια τῆ ἀναγνωστῆς ἐπιστολῆς σύμπαντα μαχόμενα τυχάνει πάντῃ, καὶ ἄλλοτεία κατὰ πᾶσιν τῆς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης ἐν Νικαίᾳ περὶ τῶν ἁγίων πατέρων καὶ ἄλλοτελοις εἶναι τὸ ὁρθῆς πίστεως τὸν οὕτω πισθόντα κρίνομεν.

Φίρμος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· Μόρφωσιν δισοβείας περὶ τῆς ἐπιστολῆς, περιόντος τῆ λόγου οὐδὲν ἔγωγε τὸ εὐαγγέλιον φρόνημα συσκήσει διωκτῆς, γυμνὸν περὶ καλύμματος τὸ εὐαγγέλιον περὶ φρόνημα, ἀπαθῶν τῆς τῶν ἁγίων πατέρων τῆς τελεωσίων δέκα καὶ ὀκτώ πίστεως, καὶ τῆ

ANNO CHRISTI 431.

πατέρον, ἡμῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς Θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου ἀπαύτου, ἀλλ' οὐδὲ ἑαυτῆ συμβαίνουσα.

Ἰκόνι Ἐπίσκοπος Γορτυνῆς εἶπεν· Ἡ Ἐπιστολὴ τῆς βίλαβεστάτου Νεσελέου ἢ νυν ἀναγνωθεῖσα οὐδεμίαν συμφωνίαν περὶ τῶν ἑκδέσων ἡμῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν ἐν Νικαίᾳ συναχθέντων ἔχει, οὐδὲ μὲν περὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἐπισκόπου Κυρέλλου. διὸ ταύτην ἀποτρεσσόμεθα, καὶ ἀναθεματίζοντες οὕτω πιστεύοντες, συνήθεμαι τῆς ἑκδέσεως ἡμῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου.

Ἑλλάνικος ἐπίσκοπος Ρόδου εἶπε· Καὶ ἡδὴ κατεδέμην, ὅτι τῆς ἑκδέσεως τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἡμῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ ἀγίων πατέρων ἡμῶν συναλεθόντων ἐν τῇ Νικαίᾳ ἀκολουθῶν, ἔτι τῶν ἀγίων πατέρων Μαρίνου Θεοτόκου ὁμολογῶ. ἀνάθεμα δὲ ἔστω ὁ μὴ πισθῶν οὕτως.

Ἀκκιῶν ἐπίσκοπος Μελιτινῆς εἶπεν· Ἐδύξεν ἡμῖν ἡ ἀναγνωθεῖσα Ἐπιστολὴ τῆς βίλαβεστάτου ἐπισκόπου Νεσελέου, ὅτι πρὸς ἐκείνους ἡγωνίασε φόβος εἰς τῶν ἀγίων πατέρων καὶ μεγάλως συναλεθεῖν σιωπῶν ἀκόλουθον γὰρ ἡμῶν σιωπῶντα ἑαυτῶν, καὶ τὰς θείας ἀρχιερατικὰς ἡγεμονίας, καὶ τὰς ἀγίων πατέρων ἀρρασταλίσαντα ὄρεα, ποσῶν κατὰ κράτος φόβω, ὥστε στρατιωτῶν πλήθει τῶν ἑαυτῶν περικύβηται οὐκ ἴκανα σφίσι τὰ γὰρ καὶ ἡ ἀναγνωθεῖσα αὐτῶν ἐδήλωσεν ἐπιστολῆν, ὅτι τὰς

Concil. Tom. 5.

Nicanorum fide, ac sanctissimi piissimique archiepiscopi Cyrilli epistola, sed secum ipsa quoque manifeste pugnare.

Iconius Gortynæ episcopus dixit: Religiosissimi Nestorii epistola iam recitata nihil omnino neque cum sanctorum patrum, qui olim Nicææ conuenerunt, expositione, neque cum sanctissimi patris nostri & episcopi Cyrilli epistola conuenit. Quamobrem huic ego abrenuntians, eosque qui ita credunt, anathematizans, sanctorum Nicænorum patrum fidei, & sanctissimi patris & archiepiscopi Cyrilli epistolæ subscribo.

Hellanicus Rhodi episcopus dixit: Iam ante indicavi, me orthodoxæ fidei expositionem a trecentis decem & octo sanctis patribus in Nicæa ciuitate editam sequi; sanctam quoque virginem Mariam deiparam profiteri. quocirca anathema sit omnibus qui ita non credunt.

Acacius ciuitatis Melitenæ episcopus dixit: Epistola religiosissimi episcopi Nestorii iam iam lecta, nobis ostendit, timore minime vano impeditum ad sanctam hanc & magnam Synodum venire detrectasse. Contentaneum namque est, eum qui male sibi conscius erat, diuinaeque scripturas deprauauerat, & sanctorum quoque patrum dogmata adulterauerat, ea formidine fuisse correptum, ut domum suam militum multitudine circumuallaret. Etenim epistola illius, quæ paulo ante recitata est, apertissime indicat, quod

PPP ij

vocibus, quibus de vnigenito Dei Filio trecenti decem & octo sancti patres & diuini episcopi suo in symbolo vsi sunt, ablati, & quæ ad salutaris illius dispensationis mysterium pertinent, soli carni tributi, nudum Dei templum natiuitatem & mortem sustinuisse prædicarunt. Ita ipsi quoque diuinæ scripturæ sententiam hanc falso adscripsit. Perinde enim loquitur, ac si ipsa natiuitatem & passionem non Deo tribuat, sed nudo homini. Apertam ad hæc aduersus sanctissimi & reuerendissimi episcopi Cyrilli literas calumniam intulit, quasi Deum passibilem dixerint: quod neque ipse, neque quisquam eorum qui presentium, aut cogitare aut dicere ausus fuit. Denique vnionem Dei cum carne solo nomine agnoscere, re ipsa autem eandem profus negare, vbique aperteprehenditur. Ceterum quod doctrina admodum peregrina vtatur, vel hoc argumento clare demonstrat, quod fidei dogma iam demum opera sua illustratum esse affirmat. His omnibus, quod a veritate quæ longissime distent, multamque impietatem in se contineant, reiectis; ab illorum qui talia proloquuntur, communionem alienum me esse pronuntio.

Memnon Ephesiorum episcopus dixit: Epistola iam lecta non calumnie tantum, sed foedæ quoque blasphemie plena est. Quamobrem fidei a trecentis decem & octo sanctis patribus apud Nicæam expositæ per omnia aduersatur.

Theodotus Ancyrae episcopus dixit: Nulla in re reuerendissimi Nestorii epistolam cum sanctorum patrum & diuinorum episco-

πὸ τῶν μονοθῆοις ἡσθεὶς θεοῦ ἐκεί-
μίας τῆς πύξης τῆς ἀγίων πατέρων
τινῶν. καὶ θεοφύρου ἐπισκόπων Φα-
νασίου ἀφελῶν, μόνῃ τῇ σαρκὶ τῆς
σωτηριώδους ἐκείνης οἰκονομίας,
ψυχὸν τοῦ θεοῦ ἡγήνησιν τε καὶ
τελευτήσωσιν ἐπιπέμειναι εἰπέων. καὶ κατε-
ψύχασατο μὲν τῆς γραφῆς, ὡς καὶ
αὐτῆς πύξης ἡγήνησιν τε καὶ τὸ πάθος οὐ
τῆς θεότητος, ἀλλὰ τῆς ἀνθρώπου
διδασκούμενος. κατεσκευάσθη δὲ
καὶ τῆς ἀγίας τῆς θεοφιλεστάτου
ἐπισκόπου Κυρίλλου γραμμάτων,
ὡς παθητὸν λεγόντων τῶν θεῶν. ὅτι
οὔτε αὐτὸς, οὔτε ἄλλοις τῆς ἐκτε-
τακῆς φρονουώτων ἢ ἐνένοησεν εἰπεῖν,
ἢ ἐτόλμησε. διὰ πάντων ἡ ἐδίδξεν ἑαυ-
τῶν, ὁ νόμος μόνῃ πύξης εὐσέβεια
θεοῦ πρὸς τὴν σὰρκα ὁμοιογενῶ-
τα, τῷ δὲ πρὸς τὴν πύξιν πύξης
θεοῦ μόνῃ. ἡλεγξε δὲ ἑαυτῶν καὶ
ξένη διδασκῆναι χριστιανῶν, ἐν τῷ
πεφωτισμένῳ τῶν ὁδοματῶν λέγειν δι-
αίτη. οἷς ἀπάσιν ἀλλοτρίοις οὐσι τῆς
ἀληθείας, καὶ πολλῶν πύξης ἀσέβει
ἐχρῆσιν ἀποπάσομαι, ἀλλοτρίοι
ἑμαυτὸν τῆς τῆς τῆς αὐτῶν φεταγμέ-
νων κοινωνίας πύξης.

Μέμνων ἐπίσκοπος ἐφίπυ
εἶπεν. Οὐ συκοφαντίας μόνως, ἀλλὰ
καὶ βλασφημίας ἢ ἀναγνωστέ-
σαι πεπληρωται ἐπιστολή. ὅθεν πύ-
σαι εὐδυνία ἐστὶ τῆς πύξης τῆς ἐκτετακῆς
παρὰ τῆς ἀγίων πατέρων τῆς ἐν Νι-
καίᾳ συνελθόντων τετρακοσίων δέκα
καὶ ὀκτώ.

Θεόδοτος ἐπίσκοπος Ἀγκυ-
ρας εἶπε. Κατ' οὐδὲν συμφωνοῦ-
σαν πύξης ἐπιστολῶν τῶν διαβεβη-
του ἐγνωμῶν Νεστορίου τῆς ὀκτώ.

ANNO CHRISTI 431.

τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ
συνελεγεμένων ἁγίων καὶ θεοφόρων
ἐπισκόπων. ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἐκείνων ἐκ-
δέσθαι παρόμυθα, πλὴν δὲ ἐπισκόπων
Νεστορίου ἀλλοτριᾶν τῆς ὁρθῆς πί-
στεως ἡδέμυθα· καὶ εὖ πάντα φρο-
νουῦντας ἀλλοτριᾶν τῆς* χριστιανῶν
πίστεως ἐξ ἡμετέρας κρίσεως.

* ἡμετέρας

Παλλάδιος ἐπίσκοπος Ἀμα-
φισίας εἶπεν· Ἐγὼ μὲν διὰ πλὴν ἐγγε-
γραμμένῳ τῆς ἐπιστολῆς βλασφη-
μίαν καὶ τὰ ὅσα ἀποφράσσειν ἐκ ὀ-
κνῶν καὶ μικρῶν λίθων ἐγγυρόμην ἕως
ἀδυμίας, ὥστε μηδὲ δυνάσασθαι φω-
νῶν ῥῆξαι, ποσῶντι ἀδυμία κατὰ
λημμένῳ. πρὸς δὲ ἡμᾶς καὶ πᾶσαν πλὴν
θεοφιλή καὶ ἁγίαν συνέδρον ἢ αὐτὴν
γνώμην ἔχον ἐμοὶ ἐπὶ τῆς ἀρετῆς
ἀναγνωθεῖσα ἐπιστολῆς. Ἐσοῦσαν δὲ
μόνον φημί, ὅτι σφόδρα ἀπαρδύ-
σα ἢ ἀναγνωθεῖσα ἐπιστολῆς πυχάνει
τῆς τῶν ἁγίων πατέρων ἐπὶ τῆς πί-
στεως ἐκείνων. διὸ δὴ κατὰ οὐδένα λόγον
ἐπιγνωσκόμην αὐτὴν τῆς καθολι-
κῆς ἐξ ἡμετέρας κρίσεως.

* Διὰ τῆς
ἐπ. Νεστο-
ρίου

* Διὰ τῆς ἐπ. Νεστο-
ρίου
Διὰ τῆς ἐπ. Νεστο-
ρίου
Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος παλαμῆς
Ἡπείρου εἶπεν· Οὐδένα ἀληθείας λό-
γον ἀπαρδέσθαι ἢ ἀναγνωθεῖσα ἐπι-
στολῆς τῆς βλασφημίας Νεστορίου, οὐ-
τε τῆς ἐκείνων τῶν ἁγίων πατέρων ἢ ἐν
Νικαίᾳ συνάδον αὐτῆς ἐπιγνωσκό-
μην, οὐτε τῆς ἀπαρδέσθαι τῆς καθολικῆς
ἐκκλησίας. ἀλλὰ καὶ εἰ τις ἕτερος οὕτω
φρονεῖ, ἐκ ἀκολουθεῖ τῆς τῆς καθολι-
κῆς ἐκκλησίας πίστεως.

* Κατὰ τῆς

Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Κομανῆς
εἶπε· τοῖς γραμμασι τοῖς ἐκτεθείσι
πρὸς τῆς οἰκουμενικῆς πίστεως, καὶ
ἀναδεμαπίζω μὴ λέγοντες θεοτόκον πλὴν ἁγίαν ἄρδην.

Γρηγόριος ἐπίσκοπος Κερασσουῦντος εἶπεν· Ἐναγκῆ τῆς ὁμοσεβοῦς

Ppp iij

porum qui Nicææ conuenerunt,
expositione congruere depre-
hendimus. Quare ut illorum ex-
positioni assentimus, ita Nestorii
epistolam ab orthodoxa fide alie-
nam esse decernimus. Illos autem
qui eiusmodi sensu imbuti sunt,
a Christiana fide extraneos cen-
semus.

Palladius ciuitatis Amasiae epi-
scopus dixit: Equidem propter
blasphemiam Nestorii literis in-
clusam aures obturare non mor-
ror, nimioque dolore correptus
fere iam saxeus ita obrigeo, ut nec
vocem edere possim. Credo et-
iam, vniuersam hanc Deo deuo-
tam sanctamque Synodum idem
de lecta paulo ante epistola senti-
re. Vnum hoc tantum dixerim,
nempe epistolam illam ab ortho-
doxa sanctorum patrum exposi-
tione fidei omnino distare. ob id
sane nullo pacto agnoscimus eam
esse catholicæ ecclesiæ.

Donatus Nicopolis veteris E-
piri episcopus dixit: Religiosissi-
mi Nestorii epistola modo recita-
ta nullam neque veritatis doctri-
nam habet, neque fidei symbolo
per sanctos patres apud Nicæam
edito consonat, neque traditioni
ecclesiæ catholicæ coheret. Et si
quis etiam alius ita crediderit, is
catholicæ ecclesiæ fidem minime
sectatur.

Prothymius Comanæ episco-
pus dixit: His quæ sanctitas tua
literis exposuit, fidem habeo: il-
los vero qui sanctam virginem
deiparam non appellant, anathe-
matizo.

Gregorius Cerasuntis episco-
pus dixit: Quæ religiosissimus

episcopus Nestorius ad sanctissimum Deoque dilectissimum archiepiscopum Cyrillum perscripsit, ea cum pia trecentorum decem & octo episcoporum, qui Nicææ conuenerunt, religione quam maxime pugnat. Illius proinde ita sentientis dogmati neutiquam assentior: assentior autem memorati archiepiscopi Cyrilli, prædictorumque SS. patrum doctrinæ.

Romanus Raphiæ episcopus dixit: Fidem adulterinam, & a sanctorum patrum sententia alienam exposuit religiosissimus Nestorius. Quare iuxta Apostoli vocem, illum anathematizamus. ait enim: *Si quis vobis euangelizauerit præter id quod accepistis, anathema sit.*

Galat. 1.

*Ampelas

* Theodulus Helusæ episcopus dixit: Epistolam quam reuerendissimus episcopus Nestorius ad Cyrillum episcopum sanctissimum exarauit, auerfor ac repudio. est enim iniqua, & contra ecclesiasticas sanctiones exarata. Fidem vero Nicænam stabilem duco.

Hermogenes Rhinocurorum episcopus dixit: Religiosissimi Nestorii doctrina cum a fide orthodoxa, tum a sanctorum patrum expositione, tum ab iis etiam quæ sacratissimus Deoque dilectissimus Cyrillus sanctorum patrum sensui consentientia edidit, omnino aliena existit.

Euoptius Ptolemaidis episcopus dixit: Quemadmodum qui principum numisma adulterant, iuxta legum sanctiones extremo supplicio subiiciuntur; ita quoque religiosissimus Nestorius, qui

δηροκείας τῆ τετρακοσίων δεκά καὶ ὀκτώ ἑπτακόπων τῆ ἐν Νικαίᾳ γέγραπται ὁ ἀλαβείατος ἑπίσκοπος Νεστόριος τῶ ἀγιώτατῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Κυρίλλῳ. ὁ δὲ τῶν πάντων αὐτῶν φρονούωντος, οὐ συγκαταπίδεμαί τῶ ἐκείνου δόγματι. ἀλλὰ σωμαίνῳ τῆ ἐκδέσθ τῆ παρελθόντος ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, καὶ τῶν παρελθόντων ἀγίων πατέρων.

Ρωμανὸς ἑπίσκοπος Ραφείας εἶπε· Κίβδηλον πῖστιν ἐξέδετο ὁ ἀλαβείατος Νεστόριος παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων. ὁ δὲ τῶν πάντων ἀναθεματιστῶν καὶ τῶν ἀποστόλου Φωνῶν τῶ λέγουσαν· εἰ τις ὑμῖν διαγγέλλῃται ἄλλῳ ὅτι ἀρελάβετε, ἀναθεματῆς εἶσθε.

* Θεόδουλος ἑπίσκοπος Ἑλυσῆος εἶπε· Παραγράφομαι τῆ ἐπιστολῆ τῶν γραφῆσαν ἄρὰ τῆ ἀλαβείατου Νεστορίου πρὸς τῶ ἀγιώτατον ἑπίσκοπον Κύριλλον, τῶ παρανομῶς καὶ ἄρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δόξῳν γεγραμμένην αὐτῶν. ἢ ἡ πῖστιν τῆ ἐν Νικαίᾳ βεβαίαν ἡγήσομαι.

Ερμολῆς ἑπίσκοπος Ρινοκουρούων εἶπε· Παντάπαν ἄλλοτεία τὰ παρὰ τῆ ἀλαβείατου Νεστορίου ὑπογεγραμμένα τῆ ὀρθοδόξῳ πίστεως καὶ τῆ τῶν ἀγίων πατέρων ἐκδέσθ· ἐπιγεμῶν καὶ τοῖς γεγραμμένοις ἄρὰ τῆ ὁσιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου Κυρίλλου, συμφωνοῖς πηχανοῖσι τῶ τῶν πατέρων φρονήματι πρὸς τῆς πίστεως.

Εὐόπιος ἑπίσκοπος Πτολεμαίδος εἶπεν· Ὡσαύτως τὸ βασιλικὸν νόμισμα παραγράφῳ τῆς ἡμωρίας ἄρὰ τῶν νόμων εἰσὶ τῆς ἐξάτης ὑπόθωοι, οὕτω καὶ ὁ ἀλαβείατος Νεστόριος τῶ δόγματι

ANNO CHRISTI 431

ANNO
CHRISTI
431.

ὁ ὀρθοδόξιας παρὰ χαράξαι πολυή-
σαι, ἢ παρὰ θεῶν ἢ ἀνθρώπων πά-
σης ἀξίως ὅτι ἡμῶν, καὶ ἀπὸ
προσωπικῶν ἀπαδόντα τῇ καθολι-
κῇ ἐκκλησίᾳ δόγματα πρὸς λύμην
καὶ ἀπόλειαν τῆς ἀκολουθησαντων
ἀνθρώπων αὐτῶν. ὅθεν ἀλλότριον
ἐμαυτῶν ἢ τῆς κοινωρίας αὐτῶν, καὶ
πάντων τῶν ἐν αὐτῶν φρονούντων
αὐτῶν καὶ διστημι.

Φεῖδος Ἐπίσκοπος Ἰόππης εἶπε·
Τίς κοινωρία φεῖδος πρὸς σκότος; ἢ
ὡς συγκατάθεσις Χριστοῦ πρὸς Βε-
λίαν; πολὺ γὰρ ἀφέστηκε τῆς Ἀλη-
θείας ἢ νυνὶ ἀναγνωθεῖσα Ἐπιστολὴ
Νεστορίου τῆς ὁμοειδέτου· πολὺ δὲ
συγκατάθεται τῇ παρὰ νόμον γνώ-
μῃ Παύλου τῆς Σαμοσατέως. ὅθεν ἀ-
παράδεκτος πᾶσι διὰ τὰς ἐκκειμένης
ἐν αὐτῇ δυσφημίας.

Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Ἀρβηλίων
εἶπεν· Οὐκ ὀρθῶς, οὐδὲ σύμφωνα τῇ
ὀρθοδόξῳ πίστι, οὐδὲ τῇ ἐκείσῃ τῆς
ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελ-
θόντων, πρὸς τὴν Ἐπιστολὴν τῆς ὁμοει-
δέτου Νεστορίου, ἀλλὰ πάντῃ ἀπά-
δοντα. ὅθεν κατὰ ἀναθεματίζω αὐ-
τῶν, ὡς αὐτὰ φρονούωτα.

Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Γαδάρον
εἶπεν· Ἀναθεματίζω κατὰ τὴν ἡμιώ-
τατον Νεστορίον, μὴ φρονήσαντα ὀρ-
θῶς ἐν τῇ ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νι-
καίᾳ συνελθόντων, κατὰ τὴν ἡμιώ-
τατον ἀναθεματίζω αὐτῶν Ἐπιστολὴν ἔδραξε.

Ρουφίνος Ἐπίσκοπος Ταβάν
εἶπεν· Ἡ ἀναγνωθεῖσα Ἐπιστολὴ τῆς
ὁμοειδέτου Νεστορίου ἔδραξε αὐ-
τῶν ὑπεναντία τῆς ἐκτεθείσης πί-
στεως παρὰ τῆς ἀγίων πατέρων τῶν
ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων φρονούωτα· ὅθεν ἀναθεματίζω αὐτῶν, καὶ τῆς

rectæ fidei dogma adulterare ve-
ritus non est, cum apud Deum,
tum apud homines quavis poena
dignus est, nec non illius dogma-
ta quæ catholicæ ecclesiæ refragantur,
ad illorum perniciem &
pestem qui illum sectantur. Ita-
que ego ab illius me communio-
ne, ceterorumque omnium qui ab
illo faciunt, quam alienissimum
esse statuo.

Fidus Ioppes episcopus dixit: 2. Cor. 6.
Quæ communio luci ad tenebras?
v. 14.
aut quis consensus Christo ad Be-
lial? Epistola enim reuerendissi-
mi Nestorii paulo ante hic recita-
ta, magno interuallo a veritate di-
stat, ad prauam autem Pauli Sa-
mosateni sententiam plurimum
accedit. Nullus proinde illam re-
cipere debet, vt quæ manifestas
blasphemias comprehendat.

Theodorus Arbdelorum epi-
scopus dixit: Neque recta, neque
fidei orthodoxæ, aut sanctorum
patrum Nicænorum expositioni
consona, reuerendissimi Nestorii
epistola complectitur, sed ea quæ
ab his absunt quam longissime.
Hinc & ego illum, qui eiusmodi
opinatur, anathemati subiicio.

Theodorus Gadarorum epi-
scopus dixit: Et ego quoque ve-
nerabilem Nestorium anathema-
tizo, vt qui, quemadmodum ex
epistola illius iam lecta perspicue
cognoscere licet, sanctorum pa-
trum Nicænorum doctrinam non
sit recte secutus.

Rufinus Taborum episcopus
dixit: Religiosissimi Nestorii epi-
stola, quam modo audiui, au-
ctorem suum ab edita sanctorum
Nicænorum patrum expositione
diuersa sentire aperte declarat:
quare & illum anathematizo, &
quæ & illum anathematizo, &
quæ & illum anathematizo, &

ANNO CHRISTI 431.

ἔπειτα Πολύτ' ὀρθοδόξου πίστεως ἀπά-
 ρη τὸ φρόνημα τῆς Νεστορείου τῆς βλα-
 βεάτου διὰ τῆς ἀναγνωσθέντων. διὸ
 καὶ γὰρ ἀναθεματίζω αὐτόν.

Σαΐδας Ἐπίσκοπος Φαινοῖς εἶ-
 πε· Καὶ γὰρ αὐτὸν ἀναθεματίζω κα-
 κῶς φρονοῦντα, ἵνα μὴ συμφωροῦν-
 τα τῆς πίστεως τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν
 Νικαίᾳ συνεληθόντων. ἐδὲ ξεῖρε αὐ-
 τὸν τὴν γὰρ ἡμεῖς τῆς Ἐπιστολῆς
 ἀναγνωσῆς.

Εὐσέβιος Ἐπίσκοπος Γηλοισίου
 εἶπε· Τὰ ἐγκείμενα πάντα τῆς Ἐπιστο-
 λῆς τῆς ἀναγνωσθείσης τῆς βλαβεράτου
 Νεστορείου, ἀλλότρια τυχαίως τὸ ἐκ-
 τεθείσης πίστεως ἐν Νικαίᾳ τῶν
 ἀγίων πατέρων. καὶ ταῦτα ἀναγ-
 κῶς ἀναθεματίζω, καὶ εὖ ταῦ-
 τα φρονοῦντας.

Μακάριος Ἐπίσκοπος Αντιόχειας
 εἶπε· Σφόδρα ἀπαράδοτοι τὰ ἐγκεί-
 μενα τῆς Ἐπιστολῆς τῆς βλαβεράτου
 Νεστορείου τῆς ἐκτεθείσης πίστεως πα-
 τέρων τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νι-
 καίᾳ συνεληθόντων. καὶ ἀναθεματί-
 ζω εὖ οὕτω φρονοῦντας, ὡς ἐξω
 τυχαίοντας τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Φοιβάμμων Ἐπίσκοπος Κοπτοῦ
 εἶπε· Οὐδαμῶς σύμφωνος τυχαί-
 νει τῆς ἐκτεθείσης πίστεως τῶν ἀγίων
 πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνεληθόντων
 ἢ Ἐπιστολῆς τῆς βλαβεράτου Νεστορείου.
 Ἄλλ' οὐτε τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀνωτάτου καὶ
 θεοφιλεστάτου Κυρίλλου. διὸ ἀνα-
 θεματίζω οὕτω πιστεύουσιν.

Θεόπεμπτος Ἐπίσκοπος Κα-
 βάσων εἶπε· Δηλὸς ὅστις ἐν τῆς νῦν
 ἀναγνωσθείσης Ἐπιστολῆς ἀλλὰ φρο-
 νῶν τῆς πίστεως τῶν ἀγίων πατέρων
 ὁ βλαβεράτος Νεστορεῖος καὶ ἀναθε-
 Concil. Tom. 5.

dixit: Multum ab orthodoxa fi-
 de dissentit sensus Nestorii reli-
 giosissimi, ut ex iis quæ lecta sunt,
 constat. quare & ego anathema-
 tizo eum.

Saidas Phœnis episcopus dixit:
 Et ego eundem haud recte sen-
 tientem, & fidei sanctorum pa-
 trum Nicænorum non assentien-
 tem, anathematis execratione
 deuincio: siquidem epistolæ il-
 lius lectio, quæ sit eius mens sen-
 tentiaque, satis superque nobis
 aperuit.

Eusebius Pelusii episcopus di-
 xit: Quæcumque in epistolam re-
 ligiosissimi Nestorii iam lectam
 congesta sunt, ea omnia a fide Ni-
 cæna per sanctos patres exposita
 extranea sunt: vnde necessario &
 hæc ipsa, & omnes præterea qui
 talia sapiunt, anathematizo.

Macarius Antei episcopus di-
 xit: Ea quæ reuerendissimi Nes-
 torii epistolæ inserta comperiun-
 tur, fidei quam sancti patres in
 Nicæa ciuitate exposuerunt, ad-
 modum dissona sunt: atque id-
 eo iis omnibus qui eo sensu præ-
 diti sunt, anathema denuntio,
 ut qui extra orthodoxam fidem
 constituti sint.

Phœbammon Copti episco-
 pus dixit: Reuerendissimi Nes-
 torii epistola cum fide per sanctos
 patres Nicænos quondam expla-
 nata nequaquam conuenit: sed
 neque cum epistola sanctissimi
 Deoque dilectissimi Cyrilli. qua-
 re omnibus qui ita credunt, ana-
 thema.

Theopemptus Cabasorum epi-
 scopus dixit: Ex lecta iam episto-
 la planum est, reuerendissimum
 Nestorium ea sapere, quæ a san-
 ctorum patrum fide sunt quam
 remotissima: quare tam ipsum,

quam reliquos omnes qui eadem
fentiunt, anathematizo.

Aristobulus Thmucos episcopus
dixit: Ex epistola iam audita
reuerendissimum Nestorium re-
cta fidei contraria sapere agno-
uimus; eaque de causa illum ana-
thematizo.

Amphilochius Sidæ episcopus
dixit: Monstrositas, dogmatum-
que impuritas, quæ in reueren-
dissimi Nestorii epistola cernun-
tur, non solum piorum aures gra-
uiter offendunt, sed ipsum quo-
que rectæ fidei capitalem hostem
esse ostendunt.

Omnes episcopi simul exclama-
uerunt: Quicumque Nesto-
rium non anathematizat, ana-
thema sit. Hunc recta fides ana-
thematizat: hunc sancta Syno-
dus anathematizat. Quicumque
Nestorio communicat, anathe-
ma sit. Omnes Nestorii episto-
lam & dogmata anathematiza-
mus: omnes hæreticum Ne-
storium anathematizamus: eos
qui cum Nestorio communicant,
omnes anathematizamus: im-
pium fidem Nestorii anathema-
tizamus: impium dogma Nesto-
rii omnes anathematizamus: im-
pium Nestorium omnes anathe-
matizamus. Totus terrarum or-
bis impium Nestorii religionem
anathematizat. Quicumque hunc
non anathematizat, sit anathe-
ma. Hunc recta fides anathema-
tizat: hunc sancta Synodus ana-
thematizat. Qui Nestorio com-
municat, anathema sit.

Sanctissimi Romani episcopi
scripta legantur.

Iuuenalis Hierosolymorum e-
piscopus dixit: Legantur & li-

Ιουβενάλιος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Αναγνωθῆτω καὶ γράμ-

ματῶν αὐτῶν, καὶ εἶδον τὰ αὐτὰ φρο-
νουῦντας.

Ἀριστόβουλος Ἐπίσκοπος Θημύ-
κος εἶπεν· Ἐγνωθῆν ἐκ τῆς ἐπιστο-
λῆς αὐτοῦ ὅτι τὸν ἀναγνωσθέντα
Νεστορίου ἐκ τῆς ἀναγνωσθέν-
τος αὐτοῦ Ἐπιστολῆς καὶ διὰ τούτου ἀνα-
θεματίζω αὐτόν.

Ἀμφιλόχιος Ἐπίσκοπος Σιδῆος
εἶπε· Τὸ ἐκφυλὸν καὶ ἄσέβητον
διδάγματα, ἀδιὰ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς δι-
λαβείσας Νεστορίου ἐκ τῆς ἀναγνωσθέν-
τος αὐτοῦ Ἐπιστολῆς καὶ διὰ τούτου ἀνα-
θεματίζω αὐτόν.

Ἰουβενάλιος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων
εἶπε· Ἐγνωθῆτω καὶ γράμματα
αὐτοῦ, καὶ εἶδον τὰ αὐτὰ φρο-
νουῦντας.

Ἰουβενάλιος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων
εἶπε· Ἐγνωθῆτω καὶ γράμματα
αὐτοῦ, καὶ εἶδον τὰ αὐτὰ φρο-
νουῦντας.

Ἰουβενάλιος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων
εἶπε· Ἐγνωθῆτω καὶ γράμματα
αὐτοῦ, καὶ εἶδον τὰ αὐτὰ φρο-
νουῦντας.

ANNO 451. CHRIſTI. *ματᾶ τῆ ἀγιωτάτου κὶ θεοσεβεστάτου Σεργεπισκόπου τῆ Ρωμαίων Κελεστίνου, ἀπὸ ἀπέστλε πρὸς τῆς πίσεως.*

Πέτρος πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας, κὶ πριμμικήριος νοταρίων ἀνέγνω.

Ερμηνεία Ἐπιστολῆς Ἐπισκόπου Ρώμης Κελεστίνου πρὸς Νεστορίον.

Τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ Νεστορίῳ Κελεστίνος. Εφ' ἡμέρας ἕνας τῆ ζωῆς ἡμῶν, μὴ τὸ ἀνόσιον κὶ πολλάκις κατὰ κριθεὶν δόγμα Πελαγίου καὶ Κελεστίνου, ἡ καθολικὴ πίστις εἰρνώθησε. καὶ τῶ λοιπᾶ, ὡσπερ πρὸς λαμπρά.

* ἡ ἀγιωτάτη καὶ θεοσεβέστατη.

Πέτρος πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας, καὶ πριμμικήριος νοταρίων εἶπε· Τούτοις τοῖς ἀναγνωσθεῖσι σύμφωνα γέγραφε τὴν ἀγιότης τῆ θεοσεβεστάτου ἡμῶν Ἐπισκόπου Κυρίλλου, ἀ κὶ μὴ χείρας ἐξελθῆναι κὶ εἰ κελύσθην ὑμῶν ἡ θεοσεβεία, ἀναγνωσθήτω.

Φλαυιανὸς Ἐπίσκοπος Φιλίππων εἶπεν· Αναγνωθέντα καὶ ταῦτα ἐμπερέδω τοῖς πρεσβυτέροις.

Πέτρος πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας, κὶ πριμμικήριος νοταρίων ἀνέγνω.

Τῷ ἀλαβεστάτῳ κὶ θεοφιλεστάτῳ συλλεπυργῷ Νεστορίῳ Κύριλλος κὶ ἡ συνελευδοσα σύνοδος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκ τῆς Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως, ἐν κυρίῳ χαίρουσιν.

Τοῦ σωτήρος ἡμῶν λέγοντος ἐναργῶς· ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, ἐκείστι μου ἄξιος· ἢ πατέρα ἢ μητέρα, ὁ πρὸς τῆς ἀλαβείας ἀπατούμενος τὸ ὑπεραγαπᾶν σε ἔσται πάντων ἡμῶν σωτήρ· Χριστὸς κὶ τῶ λοιπᾶ, ὡσπερ πρὸς λαμπρά.

* ἡ ἀγιωτάτη καὶ θεοσεβέστατη.

Πέτρος πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας, κὶ πριμμικήριος νοταρίων εἶπεν·

Concil. Tom. 5.

teræ sanctissimi ac reuerendissimi Cælestini Romanæ ecclesiæ archiepiscopi, quas de fide perscripsit.

Petrus ecclesiæ Alexandrinæ presbyter, & notariorum primicerius legit.

Epistola Cælestini vrbis Romanæ episcopi ad Nestorium interpretatio.

Dilecto fratri Nestorio Cælestinus. Aliquantis diebus vitæ nostræ, post nefandum & sæpe damnatum dogma Pelagii atque Cælestii, catholica fides quietem habuit. & reliqua.

Et lecta est tota, prout supra posita est.

Habetur supra part. 1. c. 18.

Petrus presbyter Alexandrinus, & notariorum primicerius dixit: His quæ modo recitata sunt, sanctitas quoq; piissimi episcopi nostri Cyrilli consona scripsit, quæ & præ manibus habemus, & si pietas vestra iusserit, recitabimus.

Flavianus Philippensium episcopus dixit: Legantur hæc quoque, lectaque in actorum commentarios referantur.

Petrus presbyter Alexandriæ, & notariorum primicerius legit.

Cyrillus & Synodus ex Ægypti prouincia Alexandriæ congregata, Nestorio religiosissimo piissimoque sacrorum comministro, in Domino Sal.

Cum Saluator noster diserte pronuntiet: *Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus: quid nobis fiet, a quibus tua pietas supra Christum omnium saluatorem diligi postulat?*

& reliqua. Et lecta est prout supra habetur.

supra par. 1. c. 16.

Petrus presbyter Alexandriæ, & notariorum primicerius dixit:

Non ea solum, quæ Cælestinus sanctissimus sacratissimusque Romanæ ecclesiæ episcopus ad reuerendissimum Nestorium scripserat, missa & reddita sunt eidem; verum ea etiam quæ sanctissimus piissimusque Alexandrinæ ecclesiæ episcopus Cyrillus & vniuersa Ægypti Synodus per Theopemptum & Danielem & Potamonem & * Comarium religiosissimos episcopos ad eundem destinauerant. Quamobrem rogo, vt Theopemptus & Daniel religiosissimi episcopi hic præsentés, ea de re interrogentur.

*Macarium

Flauianus Philippensium episcopus dixit: Theopemptus & Daniel religiosissimi comministri nostri qui præsentés adsunt, exponant, an eiusmodi epistolas reddiderint.

Theopemptus Cabaforum episcopus dixit: Die dominico, cum synaxis ageretur, ad episcopale palatium ascendimus, ibidemque toto præsenté clero, cunctisq; fere illustribus adstantibus, literas, de quibus hic sermo est, Nestorio tradidimus.

Similiter & Daniel Darnensium episcopus eadem confirmauit.

Flauianus Philippensium episcopus dixit: Fuitne ergo literis ab eo satisfactum?

Daniel Darnensium episcopus dixit: Tunc nobis respondit, vt postero die veniremus, & priuatum illum conueniremus. Porro nobis redeuntibus aditum interclusit, & responsum nobis dare non est dignatus.

Theopemptus Cabaforum episcopus dixit: Literis, de quibus

Οὐ μόνον δὲ ταῦτα τὰ δοποσαλέντα ἑστὶν τῆ ἀριωτάτου καὶ οὐσιωτάτου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Κελεστίνου ἀπέσταλται καὶ δοποδέδοται ἀπὸ τῶν βίλαβεσάτων Νεσορείω, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπισαλέντα ἑστὶν τῆ ἀριωτάτου καὶ θεοσεβείας τοῦ ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξάνδρειαν ἐκκλησίας Κυρίλλου, καὶ τῆς συνόδου πάσης τῆς Αἰγυπτιακῆς, διὰ Θεοπέμπτου καὶ Δανιὴλ, καὶ Ποτάμων, καὶ Κομαρίου, τῶν βίλαβεσάτων ἐπισκόπων· παρακαλῶ ἐροῦσάσιν Θεοπέμπτου καὶ Δανιὴλ, ὅτι βίλαβεσάτοις ἐπισκόποις ἐν ταῦτα τυχεύοντες, περὶ αὐτῶν πύτου.

ANNO
CHRISTI
431.

Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Φιλίππων εἶπε· Καταδέδωσαν ἡμῶν βίλαβεσάτοι συλλειτουργοὶ ἡμῶν Θεοπέμπτου καὶ Δανιὴλ παρόντες, ἅ γε δοποδέδωκαν τὰς ἐπιστολάς.

Θεοπέμπτου ἐπίσκοπος Καβάσων εἶπεν· Εἰς τὸ ἐπισκοπεῖον ἀνελθόντες ἡμέρα κυριακῆ, συνάξεως ἐπιτελουμένης, ἑρόντος παντὸς κλήρου, καὶ τῶν ἰλλουστρίων ἁγῶν πατέρων, ταῦτα δοποδέδωκαν Νεσορείω τὰ γράμματα.

Ομοίως ἡ καὶ Δανιὴλ ἐπίσκοπος Δάρνεως τὰ αὐτὰ κατέδετο.

Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Φιλίππων εἶπεν· Ἐποίησεν οὐδὲν ἰκανὸν τοῖς γράμμασι;

Δανιὴλ ἐπίσκοπος Δάρνεως εἶπεν· Εἶπεν ἡμῖν τότε, ὥστε εἰδῶν τῆ ἐξῆς ἡμέρα, καὶ ἰδιάσαι ἀπὸ δὴ οὐδὲν ἡμῶν ἀπελθόντων, ἀπέκλεισεν ἡμῖν τὰς θύρας, καὶ ἐκ ἠξίωσεν ἡμᾶς δοποκρίσεως.

Θεοπέμπτου ἐπίσκοπος Καβάσων εἶπε· Δεξάμενοι τὰ παρορημένα

ANNO CHRISTI 493.

χαρῖα, σινεῖξάτο ἡμῖν τῆ ἐξῆς
σωτηριῶν αὐτῶν. ἀπὸ τῶν ἐπι-
ἀπελθόντων ἐκ ἐδέξατο, οὔτε μὴ
τὸ ἱκανὸν τοῖς γραμμασι πεποιήκεν
ὡσεὶ ἐπὶ ἐκκλησίας τῆ αὐτῆ, καὶ
χαίρονα δογματίζειν. οὐ μόνον δὲ
πρὸς τὴ λαβεῖν ἑὸν χάριτας ταῦτα
ἐδίδασκεν, ἀλλὰ καὶ πολλὰ χαίρονα
μὴ τὸ λαβεῖν ἐδίδαξεν ἕως τῆς σή-
μερον ἡμέρας.

Φείδος Ἐπίσκοπος Ἰόππης εἶπεν

* Οὐ καὶ Ἐπιμύρι εἰς σήμερον τῆ
αὐτῆ διδασκαλία, διώσανται λέγειν
καὶ ἄλλοι θεοσεβέστατοι Ἐπι-
σκοποὶ, Ἀκάκιος καὶ ὁ κύριος
Θεόδοτος, οἱ καὶ διαλέξεις πρὸς
αὐτὸν ἐποίησαντο, ὡσεὶ καὶ κινδυνώ-
σαι ἕνα ἀπὸ αὐτῶν. οἱ καὶ παρακα-
λοῦμεν, καὶ ὀρκίζομεν καὶ τῶν πρε-
κειμένων ἀγίων διαφελίων, ἵνα τῆς
πίστεως τῶν ὑπομνημάτων εἰπεῖν, ἵνα
ἤκουσαν πρὸς τῶν τούτων ἡμερῶν
πρὸς αὐτὸ Νεστορίου.

Διαλαλία Κυρέλλου Ἐπισκόπου
Ἀλεξανδρείας πρὸς τῶν αὐτῶν
δυσφημιῶν.

Κυρέλλος Ἐπίσκοπος Ἀλεξαν-
δρείας εἶπεν. Ἐπεὶ δὲ οὐ πρὸς τῶν τυ-
χόντων ἡμῖν ὁ λόγος, ἀλλὰ πρὸς τῶν
πάντων κεφαλαιωδέστερον πρᾶγμα-
τος, φημὶ δὴ τῆς ὀρθῆς εἰς Χριστὸν πί-
στεως, ἀκόλουθόν ἐστι ἑὸν διαβεβαί-
τοις Ἐπισκόποις Θεόδοτον Ἐκ-
κλήσιον, καὶ τὰς ἁγίας ἐκκλησίας τῆ βλαβε-
στάτου Ἐπισκόπου Φείδου, καὶ ἑὸν ὀρ-
κισμοῖς ἑὸν ἐπενεχθέντας, Φιλα-
λήθους ὄντας καὶ ἀγίους, εἰπεῖν ἀπὸ
ἀκηκόασιν λέγοντος αὐτῶν ἐν τῇ Ἐφε-
σίῳ πόλει, διαλέξιν πρὸς αὐτὸν
ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως κινήσαντες.

proxime dictum est, acceptis,
constituit nobis, vt sequenti die
sermonem cum eo haberemus.
Abiimus ergo: at postero die re-
uerfos non admisit, neque etiam
satisfecit literis; sed publice pro
concione eadem quæ ante, & his
quoque deteriora dogmata pro-
posuit. Neque vero solum ante
redditas literas hæc docebat, sed
multo peiora, postquam accepit,
docuit, & vsque hodie docere
non desinit.

Fidus Ioppes episcopus dixit:
In suane doctrina etiamnum ad
præsens vsque tempus persistat
Nestorius, id piissimi episcopi A-
cacius & dominus Theodotus,
qui coram adsunt, & non absque
alicuius ex ipsis periculo cum eo
disseruerunt, explicare poterunt.
Hos proinde rogamus, & per san-
cta euangelia coram hic proposi-
ta obtestamur & adiuramus, vt
in præsentium actorum fidem &
cōfirmationem nobis exponant,
quidnam ante hoc proximum tri-
duū ex ipso Nestorio audiuerint.

Cyrilli episcopi Alexandrini de
blasphemiis Nestorii admonitio.

Cyrillus Alexandriae episco-
pus dixit: Quandoquidem non de
vulgari, sed de re omnium maxi-
ma hic agitur, puta de recta in
Christum fide, consentaneum est
vt reuerendissimi episcopi Theo-
dotus & Acaçius iuxta obtesta-
tionem, oblatique iurifurandi re-
ligionem piissimi Fidi episcopi,
cum sancti sint & amatores veri-
tatis, ea nobis aperiant, quæ cum
Nestorio in hac Ephesiorum ciui-
tate de orthodoxa fide disputan-
tes, ex illius ore audierunt.

Theodotus Ancyrae episcopus

Θεόδοτος Ἐπίσκοπος Ἀγκύρων
Qq q iij

dixit: Equidem amici causa gra-
uiter affligor; nihilominus omni
amicitiæ præpono pietatem. Adig-
or proinde, idq; non magna ab-
que animi mei tristitia, vt eorum
de quibus interrogor, veritatem
exponam; etsi interim nostrum
hoc testimonium non opus esse
existimem. Nam cuius ille senten-
tiæ sit, ex literis quas ad pietatem
tuam dedit, satis apertum est: si-
quidem humana, quæ ibi de Ver-
bo, hoc est Vnigenito, tamquam
illo indigna prædicari posse ne-
gavit, eadem & hic quoque infi-
ciari non erubuit. Etenim vt la-
ctationem, ex virgine generatio-
nem, in epistola; ita hoc in loco
differens, Deum bimestrem aut
trimestrem appellare, nefas esse
repetiuit. Atque hæc non solum
nos ex eo intelleximus, cum pau-
cis ante diebus in hac Ephesiorum
ciuitate contra nos disceptaret,
sed alii præterea non pauci.

Acacius Melitenæ episcopus di-
xit: Fide & pietate erga Deum in
medium propositis, omnis priuata
affectio facessat necesse est. Quã-
obrem licet dominum Nestorium
præ ceteris ardenti quodam amo-
re profecutus sim, eumque omni-
no seruare studuerim; nunc tam-
en necessitas hortatur, vt quæ
ab ipso prolata mihi constant, ea
vera narratione hic explanem:
ne, si forte veritatem celauero,
meritam damnationis sententiã
animæ meæ afferam. Igitur vbi
primum in hæc Ephesiorum ciui-
tatem ingressus sum, cum prædi-
cto viro in colloquiũ veni. Cum-
que illum minus recte sapere ani-
maduerterem, ab erronea opinio-
ne, qua tenebatur, cum abduce-
re, & ad veritatis tramitem trans-
ferre conatus sum: eoque homi-

εἶπεν· Οδοῦμαι μὲν ὑπὲρ φίλου. ANNO
CHRISTI
431.
πλὴν πάσης φιλίας περιμῶ πλὴν
βίσεβειαν. διὸ ἀνάγκη ἔχω καὶ
μὲν πολλῆς ἀθυμίας, περὶ ἧν ἐρο-
τῶμαι, πλὴν δὲ λήθην * ἐμφανῶν. * ἀποκρί-
ση
ἐκ οἰμαί χρείαν εἶναι τῆς ἡμετέρας
μδρπείας, τῆς φρονήματ^ο αὐ-
τῆς δήλου γενημῆδου ἐκ τῆς χράμ-
ματ^ο τῆς πρὸς πλὴν σὺν θεοσέ-
βειαν. ἀ γὰρ ἐκεῖ ἀπηγόρευσε περὶ
τῆς θεοῦ λόγου λέγειν, ποῦτεσι
τῆς μονοθμοῦς, ὀνειδίζων αὐτῶν τὰ
ἀδύσεπνα, ταῦτα ἢ ἐν ταῦτα δια-
λεξιμῶν^ο ἔφη· μὴ δεῖν περὶ
θεοῦ λέγειν γλακποῦσφίαν, μηδὲ
γῆνησιν πλὴν ἐκ ἁδένου οὕτω καὶ
ἐν ταῦτα πολλάκις ἔφη, διμη-
ναῖ^ο ἢ τεμλιναῖ^ο μὴ δεῖν λέ-
γειν θεόν. καὶ ταῦτα οὐχ ἡμεῖς
μόνοι, ἀλλὰ καὶ ἕτεροι πλείονες ἀ-
κηκόαμεν, οὐ πρὸ πολλῶν ἡμε-
ρῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτῶν ἐν Εφέσω
διαλεξιμῶν.

Ακάκιος Ἰππὸσιπος Μελιτινῆς
εἶπε· Γίγνωσκω περιμῆδους, καὶ τῆς
εἰς τὸν θεόν βίσεβείας, ἀνάγκη πᾶ-
σαν γοράζειν διάσειν. ὁ δὲν εἰ καὶ
σφοδρὰ ὑπὲρ τῶν ἄλλοις^ο κῶριον
Νεστόρι^ο ἠγάπησα, καὶ παντοῦ
αὐτὸν περιώσω ἐσπούδασα, ἀνά-
κη νῦν φιλαλήθως τὰ πρὸ αὐτῶν εἰ-
ρημῆμα εἰπεῖν, ὑπὲρ τῆς μὴ κατὰ κρι-
τιμῶν μου πλὴν ψυχῶν δότοκρῦ λαν-
τ^ο * τάληδεις. παραχρησῆμα Ἰππὸσιπος * ἀποκρί-
ση
τῆ Εφεσίων πόλε ἐποιήσαμεν πρὸς
τὸν εἰρημῶν^ο ἀδύρα διαλέξιν. καὶ
γνοῖς αὐτὸν ἐκ * ὀρθῶς φρονουῶντα, * ἀποκρί-
ση
παντοῦ αὐτὸν ἐσπούδασα διορθώ-
σασαι, καὶ δότοση τῆς ποιηροῦ
φρονήματος. αὐτὸν τε ἐκείνον ἐώρην

ANNO CHRISTI 495

ποις χαίλεσι σωμολογοῦντα, ὅτι δὴ
 μέγα ἔπειτα τὸ ποιῆσαι τῆς ἐνοίας. ἡμέ-
 ρας δὲ δέκα ἢ δωδέκα διαλιπὼν, πά-
 λιν λόγῳ ἰνὸς κληθέντος, ἀντελαβό-
 μῳ τῷ ἁγίου θεοῦ λόγον· καὶ ἀντι-
 πρὸς αὐτὸν πύτων ἐώρην, καὶ δύο ἀ-
 πόποις καὶ τὸ αὐτὸ ἐγίνωσκον περὶ-
 πην. περὶ τὸν μὲν γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν ἐπε-
 ροτήσεως ἀπόπου ἕως ἀνὰ κλη ἐπε-
 πίθη τοῖς ἀποκρινομένοις, ἢ πῶτι δὲ
 νήσασαι πῶ τῷ μονογενεῖ θεοῦ
 ἐκείνου ἐκείνου, ἢ ὁμογενεῖ, ὅτι
 ἡ ἀσθενεῖς, ὅτι καὶ ἢ τῷ πατρὶ, καὶ ἢ
 τῷ υἱῷ, καὶ ἢ τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ
 συναρῶν τῷ θεῷ λόγον· ἀπὸ ἡ
 πῶ καὶ τῷ κακοτέχου διδουίας, ἢ ἐκ
 βαλλούσης πῶ ἀσθενεῖ πῶ. ἐπεὶ
 δὲ δεύτερου κληθέντος λόγον, ἀντελα-
 βεῖς τῶν σωτῶν αὐτῶν ἐπισκοπὸς τῶ
 λόγον καὶ ἄλλον μὲν ἔφη τῷ υἱὸν
 τῷ πατρὶ ἀδιαξέμενον, ἄλλον δὲ
 τῷ θεῷ λόγον. περὶ ἡ βλασφη-
 μίαν οὐχ ὑπενέκειν διωκτεῖς, σω-
 τῶν ἀμετῶν πῶ ἐξ ἡλθον. καὶ ἕτερος
 τῶν σωτῶν αὐτῶν σαυηγῆσαι τοῖς Ιου-
 δαίοις, ὡς ἐκ εἰς θεόν, ἀλλ' εἰς ἀνθρώ-
 πον ἡσθενοῖσι.

* οὐκ ἔστιν

Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Φιλίππων
 εἶπε· Φανερὰς οὐσίας τῆς κατὰ θεοῦ
 τῶν ἀσθενεῖων καὶ θεοσεβείων συλ-
 λήσεων ἡμῶν Θεοδότου καὶ Αἰακίου,
 ἀκόλαστον ὅτι, ἡμῶν εἶπον περὶ τῶν προ-
 κληθέντων δόξαν οἱ μακαριοὶ πατέρες
 ἡμῶν καὶ ἐπίσκοποι, ἀναγνωσθη-
 ναι, καὶ ἐμφέρειν τοῖς ἀσθενεῖσι.

* οὐκ ἔστιν

Πέτρος πρεσβύτερος Ἀλεξαν-
 δρείας, καὶ περιμικηλὸς νοταρίων
 εἶπεν· Ἐπεὶ δὴ μὲν χαίρας ἐχούμεν καὶ
 βιβλία τῶν ἀγιωτάτων καὶ ὁσίων πα-
 τέρων, καὶ ἐπισκόπων, καὶ δια-

nem induxisse videbar, ut se ver-
 bis ab ea sententia recessisse fate-
 retur. Ceterum decem aut duo-
 decim dierum interuallo interie-
 cto, intermissam disceptationem
 denuo redintegramus. Cumque
 ego veritatis patrocinium susce-
 pisset, apprehendi illum & veri-
 tati serio obniti, & in duas graues
 absurditates simul prolabi. Primo
 namque ex illius interrogatione,
 quæ absurda erat, eo responsu-
 rum adigere contendebat, ut vel
 unigeniti deitatem incarnatam
 inficiaretur; vel certe (quod im-
 pium erat) Patris & Filii & Spi-
 ritus sancti deitatem vna cum Ver-
 bo carnem sumpsisse profiteretur.
 Quæ mentis erant peruersifsi-
 simæ, & piam fidem modis omni-
 bus evertere paratæ. Mota dein-
 de altera concertatione, episcopus
 quidam qui cum ipso erat, ser-
 monem excipiens, alium asser-
 bat Filium esse qui mortem sub-
 ierat, & alium item Dei Verbum.
 Quam blasphemiam amplius fer-
 re non valens, omnibus confalu-
 tatis abiui. Aderat & alius quidam
 ipse, qui Iudæis patrocinatus, eos
 non in Deum, sed in hominem
 impios extitisse affirmabat.

Flavianus Philippensium epi-
 scopus dixit: Cum piissimorum
 & religiosissimorum confacerdotum
 nostrorum Acacii & Theo-
 doti narratio manifesta existat;
 consequens est ut beatorum pa-
 trum nostrorum sententiæ ad præ-
 sens institutum facientes in me-
 dium proferantur, prolataque &
 lectæ in acta referantur.

Petrus presbyter Alexandriae,
 & notariorum primicerius dixit:
 Quandoquidem sanctissimorum
 sacratissimorumque patrum ac e-
 piscoporum, & diuersorum præ-

terea martyrum codices in prom-
ptu habemus, nonnullaque capi-
ta ex illis selegimus: ea, si vobis ita
visum fuerit, prælegemus.

Flavianus episcopus Philip-
pensium dixit: Legantur, & in
actorum monumenta referatur.
Et lecta sunt in hunc modum.

*Petri sanctissimi episcopi &
martyris ex libro de
deitate.*

Ioan. 1. v. 17 CVM vere gratia & veritas per
Iesum Christum facta sit;
Eph. 2. v. 8. hinc secundum Apostoli doctri-
nam, gratia saluati sumus. Ait e-
nim: *Et hoc non ex nobis; Dei enim
donum est: non ex operibus, ut ne
quis gloriatur.* Dei voluntate Ver-
Ioan. 1. bum factum est caro, habituque
inuentum vt homo, non recessit
Philip. 2. a deitate. Neque enim ea de cau-
sa egenus factus est cum esset di-
2. Cor. 8. ues, vt virtutis aut maiestatis suæ
v. 9. perfectione exueretur; sed vt &
mortem pro nobis peccatoribus
1. Pet. 3. v. 18 susciperet, *iustus pro iniustis; ut
nos offerret Deo, mortificatus qui-
dem carne, viuificatus autem spiri-
tu.* Et post pauca rursus: Quare
& euangelista quoque vera prædi-
Ioan. 1. v. 14 cat, dum ait: *Et Verbum caro fa-
ctum est, & habitauit in nobis.*
Tum videlicet, cum angelus vir-
Luc. 1. v. 28. ginem salutauit dicens: *Aue gra-
tia plena, Dominus tecum.* hoc est,
Dei Verbum tecum est. nam illa
Gabrielis salutatio, Deum Ver-
bum in vtero virgineo natum, &
carnem factum insinuat. hinc &
Ibid. v. 35. scriptum est: *Spiritus sanctus
superueniet in te, & virtus al-
tissimi obumbrabit tibi: ideoque
quod nascetur ex te sanctum, vo-
cabitur filius Dei.* Et paucis in-
teriectis rursus: Deus autem

φόρον μὲν πῶρον. ἐπελεξάμθα δὲ
ἐν * παντων ὀλίγα κεφάλαια. εἰ
ᾤρισταται ὑμῖν, ἀναγνωσόμθα.

Φλαυιδιὸς ἐπίσκοπος Φιλίπ-
πων εἶπε. Καὶ ταῦτα ἀναγνωθέντα
ἐμφερέτω. Καὶ ἀνεγνώθη οὕτω.

Γέγραυ τῆς ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Α-
λεξανδρείας, καὶ μάρτυρος, ἐν τῷ
ᾠελ θεότητος βιβλίου.

ΕΓΡΕΙΔΗ καὶ ἀληθῶς ἡ χάρις καὶ
ἡ ἀλήθεια δια Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένε-
νετο ὁ θεὸς καὶ χελελί ἐσμεν σεσωσμέ-
νοι, καὶ τὸ δόξαστικὸν ῥητὸν καὶ τὸ το,
Φησὶν, ἐκ δὲ ἡμῶν: θεὸς τὸ δῶρον ἐκ
δὲ ἔργων, ἵνα μή τις κωυρήσῃ. Σε-
λήματι θεοῦ ὁ λόγος σαρκὸς ἡνωμέ-
νος, καὶ ἡμακα ὀρεθεὶς ὡς ἀνθρώπος,
* οὐ κατελείφθη τὸ θεότητος. οὐδὲ γὰρ
ἵνα τῆς διωάμεως αὐτῆς ἡ δόξης τι-
λεον δόξῃ, πτωχὸς πλούσιος ἄν,
τῆς ἐγένετο ἀλλὰ ἵνα καὶ τῷ θανά-
των ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμάρτωλων αἰα-
δέξῃται, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ὅπως
ἡμᾶς παροσαγάγῃ τῷ θεῷ, θανάτω-
θεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύ-
ματι. Καὶ μὴ εἶπερ. Ὁ θεὸς καὶ ὁ
διαφελισθὲς ἀληθῶς λέγων ὁ λόγος
σαρκὸς ἐγένετο, καὶ ἐσκλώωσεν ἐν ἡμῖν
τότε * δὴ τότε, ἀφ' οὗ ὁ ἀγγελος ἠπαύ-
σατο τὴν παρθένον * εἰπὼν χαίρε κα-
* χαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ. τὸ γὰρ ὁ
κύριος μετὰ σοῦ, νῦν ὅστιν ἀκοῦσαι τῆς
Γαβριήλ, αὐτῆς ὁ θεὸς λόγος μετὰ σοῦ
σημαίνει γὰρ αὐτὸν * ἡνωμένον ἐν μή-
τρει, καὶ σαρκὰ ἡνωμένον, καὶ ὡς γέ-
γραπται πνεῦμα ἅγιον ἐπελάσσει ἐπι-
σὲ, ἢ διωάμενος Ἰησοῦ ἐπισκοπῆσθαι
διὸ καὶ τὸ ἡνωμένον ἅγιον, κληθῆσθαι
υἱὸς θεοῦ. Καὶ πάλιν μὴ εἶπερ. Ὁ δὲ
θεός

ANNO
CHRISTI
431.
* 431.